TECHE
UDINE

MANOSCRITTI

FONDO JOPPI

Manoscritto n. J_MSS_0631

I manoscritti che compongono compongono il fondo, assieme alle migliaia di testi a stampa - compresi rari incunaboli e cinquecentine - il Fondo Joppi, sono quasi esclusivamente di interesse friulano. La raccolta si è formata nell'arco di una sessantina di anni grazie alle ricerche di Vincenzo ed Antonio Joppi.

Collocazione:

Biblioteca Civica "Vincenzo Joppi", Udine - Inventario dei manoscritti del Fondo Joppi
https://www.techeudine.it/fondo-joppi
https://www.sbhu.it/

Joppi
631

Genealogia Janisi
dell' Amadeno
(imperfetto)

Joppi Andrea

Joppi

[illegible]

[illegible]

IANESII,

IN GERMANIA NOBILI SANGVINE NATI,
PRÆCLARI DYNASTÆ DE IANES-DORFF FLORVERE:
CREMONAM INDE INSVBRIÆ CIVITATEM
TRANSLATI:
ECCLESIASTICIS ET SÆCVLARIBVS
MVNIIS CLARI:

VENETIAS POSTEA TRANSMIGRANTES,
partim annalibus consiliis, ipsisque clausis comitiis
INSCRIPTI,
partim inter Ciues originarios
CENSI,
VENETVM NOMEN
MILITARI STRENVITATE DECORARVNT.
PATRICII EXSTINCTI:
CIVES EXINDE IN CARNIAM DIGRESSI,
TVLMETI CIVITATIS NOBILITATE AVCTI:
QVA NATI, QVA HONORATI,
NATALIBVS RESTITVTI:

STVDIO ET OPERA
THEODORI, EQVIT. COMIT. ABBAT. D'AMADENI DE CASTRO,
COMMENDATOR. S. MARTHÆ LIGNIC. RELIG. S. IOAN. DE IERVSA-
-LEM, MELITENSIS &c.

NOBILISSIMO ET EXCELLENTISSIMO
DOMINO,
IACOBO IANESIO,
EX PERVETVSTIS IANESIIS,
FORI-IVLII FEVDATARIIS ET CASTELLANIS
ORIVNDO,
NOBILIS CIVITATIS TVLMETII,
IVRIS VTRIVSQ. DOCTORI,
GEMONÆ CIVITATIS SÆPIVS VICARIO,
NVNC
TERRITORII ET DISTRICTVS CADVRI
VICARIO ACTVALI, ETC.

Ab alto Ianesium sanguinem indagaui, ab altâ origine deduxi, et ad præsentem ac viuentem progeniem deduxi. Hunc vetera Gentis stemmata, hunc atriis illatæ Ceræ, hunc prisca Natalium decora, mirum in modum exornarunt. Et à multis sæculis ab antiquis Bauariæ Proceribus, ex Germania in Italiam cis Alpes latum, purpura suâ splendidior, totam Togatam Galliam famâ et nominis decore adimpleuit, ac per totam Insubriam dilatatus est. Tandem arctiori termino claudi nescius, totam Venetam Prouinciam, et ipsam Regiam, penetrauit eamque admirando decore illustrauit. Iam Cremona, iam Venetiæ, iam Vtinum, iam plura Fori-Iulii Castella, Ianesio sanguine splendebant: Tulmetium in Carniis oppidum, ne cœteris videretur inferius, et Ianesios Heroës expetebat, suis in gremio suo amplexibus fouêre satagebat.

Iam

NOBILISSIMO ET EXCELLENTISSIMO
DOMINO,
IACOBO IANESIO,
EX PERVETVSTIS IANESIIS,
FORI-IVLII FEVDATARIIS ET CASTELLANIS
ORIVNDO,
NOBILIS CIVITATIS TVLMETII,
IVRIS VTRIVSQ. DOCTORI,
GEMONÆ CIVITATIS SÆPIVS VICARIO,
NVNC
TERRITORII ET DISTRICTVS CADVRI
VICARIO ACTVALI, ETC.

Ab alto Ianesium Sanguinem indagaui, ab altâ origine deduxi, et ad præsentem ac viuentem progeniem deduxi. Hunc vetera Gentis stemmata, hunc atriis illatæ Ceræ, hunc prisca Natalium decora, mirum in modum exornarunt et à multis sæculis ab antiquis Bauariæ Proceribus, ex Germaniâ in Italiam cis Alpes latum, purpura suâ splendidior, totam Togatam Galliam famâ et nominis gloriâ adimpleuit, ac per totam Insubriam dilatatus est. Tandem arctiori termino claudi nescius, totam Venetam Prouinciam, et ipsam Regiam, penetrauit, eamque admirando decore illustrauit. Iam Cremona, iam Venetiæ, iam Vtinum, iam plura Fori-Iulii Castella, Ianesio sanguine splendebant: Tulmetium in Carniis oppidum, ne cœteris videretur inferius, et Ianesios Heroës expetebat, suis in gremio suo amplexibus fouere satagebat.

Iam Petrus Ianesius, Magnus ille Raimundi Patriarchæ consiliarius, primus Vtino Tulmetium transiuerat: sed hic transitus, non fuit Familiæ translatio, sed quædam bonorum ex largitate Præsulis acquisitio. Formalem transmigrationem instituit Ioannes siue Ianes, Petri Pronepos, Vt Tulmetium militari gloriâ adimpleret, oppidoque Milites, et Feudatarios insignes, Posteros suos daret, Bellator egregius. Milites vidit filios suos, et non vulgari honore præstantes. Nepotes insignes Milites aliquando futuros ex ordine, fatali quodam præsagio præsensit. Simon tamen ordinem rupit, malum suum sensit, et malum sensim sine sensu excreuit, tam vehementer, vt sinistram et aduersam, ex multiplice sua sociorum, et ciuitatis Vicissitudine, fortunam suam pro miserandâ Posteris suis hæreditate reliquerit. Quam licet sæpius pristino restituere statui, bonisque restaurare, et Petrus Simonis Filius, et Nicolaus, Baptista, ac Ioannes-Antonius, præfati Simonis, ex Petro filio, Nepotes, maximo molimine et conatu tentauerint, nunquam exoptatum finem attingere valuerunt. Maiorum tandem suorum pertæsus actionum Petrus Ianesius, prædicti Nicolai Filius, ad alia studia sese diuertit, Vt antiquissimorum suorum Progenitorum, transfuso nobilioris Sanguinis ardore recuperare posset honores militares et Feudatarios eorumque restitui Prærogatiuæ dignitatis. Hæc et Posterorum suorum illustrium Virorum conamina, historiæ commendata et dilatata, Offero Dominationi Suæ imitanda: Et Pater Æneas et Auunculus excitet Hector. Virgil. Vt eorum dignum consequatur effectum. Præsertim stimulata præclaris, quibus splendet, dignitatum subselliis, quæ ad instar gradus conducant ad altiora. Accipiat ergo Maiores suos. Protegat opus meum si eos protectos cupiat. Recipiat Votum meum, quo Vitam salutem et Gloriam apprecor. Venetiis Kal. Aug. An: Bissextil M.D.CC.IV.

Nobiliss.^a et Excellentiss.^a Dominat.^s Suæ

Addictiss.^mus Famulus
Theodorus D'Amadenus Eq. Ab.^s

PRÆFATIO
AD LECTOREM

Ianesiæ Gentis Bauaro-Germanæ Genesim pando, et Cremonensem ac Venetam, inde Vtinensem, et tandem Tulmetinam transmigratione demonstro. Genesi Historiam iunxi, Ne vacuæ Heroüm Tabulæ apparerent, eas factis gestisque omnium decorare et exornare, vt ex obscurâ antiquitate colligere licuit, conatus sum. Vtrumque studium Genealogicum et Historicum coniunxi, vt Personas (quæ in hoc scribendi genere, quasi Figuræ sunt) actionibus, rebusque propriis illustrarem, quod non solum vtile, sed et antiquæ Nobilitati acceptum, imo et ex eâ prouenientibus (ex sanguine sanguinem duxi) non ingratum fore existimaui. Si enim recte arbitrari valeo, ipsum Nobilitatis decus, hoc quasi fundamento nititur. Si proposita Genesis explicatione careat, pro mortua habetur, si Historia accedat, quasi rediuiua viget, et virescit. Ianesiæ Genesi Historiam adieci, vt vel hac peraclarum rerum memoriâ Ianesii in perpetuum viuerent; ne in nudis Tabulis Genealogicis mortuos inter mortuos quærerem, Historiâ quasi animatos, mortuos ad vitam reuocaui, ac rediuiuos proposui, et exposui. Quæ quomodo fecerim, sequentia folia indicabunt. Omnia legas, ne carpas; si carpere velis, saniora producas.

SENECA

Eſt quippe aliquid magnis clariſque à longo tempore cenſeri Maiorum Imaginibus, ſed ita talibus te ſemper oſtendas virtutibus, qualibus iſti claritatem partam ad poſteros transmiſerunt: ne Nobilitas à Maioribus coepta, in te deſinat. *Seneca*

HORATIVS RESPONDIT:

Forti ſequemur pectore. *Iamb.*

IANESIORVM GENESIS,
CHRONOLOGICE, ET HISTORICE DEDVCTA.

Florebat sæculo decimo, in Bauariæ Inferioris præclarâ Germaniæ parte Vir Nobilis Ioanes de Ioane, siue Ioanis Filius Germanorum more Patronymice nuncupatus, Ianes de Ianes, Italorum verò Ianes Ianesi: Germanorum dico sepositâ litterâ O: Italorum apposita litterâ I. Patronomice autem indigitatus, Posteris suis et successoribus Nomen suum (variato subinde Prænomine) inscripsit: qui proinde in Germaniâ, Ianes, in Italiâ Ianesi appellati fuere non secus quam Adami, ab Adamo; Abrami, ab Abramo; Anicii, ab Anicio; Georgii à Georgio patronymice fuere cognominati. Dynastiam de Ianes-dorff, Germanice vocatam, latinè Pagi-Ioanis nominatam, in Bauariâ inferiori sitam, cum suo districtu et iurisdictione in feudum possidebat. Hinc Vir Nobilis, Feudatarii Principis elogio Nobilior: virtute militari, bellicisque gestis heroicis Nobilissimus euasit. Iampridem Ianes Ianesius Henrico III. ex Franconiæ Ducibus Imperatori (qui A.C. 1056 deceßit) operam suam militarem addixerat, et sub Henrico IV. prioris F. in Imperio successore Militem, et Præfectum Militum egit; non inani gloriâ militantis, sed verâ strenuitate militari: quam reuerà Principi suo charus et fidelis, in multis Germaniæ Præfectus Constitutus; Italiæ, aliisque variarum Regionum et Prouinciarum bellis Tribunus, imo et

Petrus Metternich in Dasypodio.

Ioannes Sibmacher in Vit. Virorum illustr. sub Iane de Ianes.

Idem ibidem.

et Dux Militum, tam foelici omine tam fausto . . omin
vbique demonstrauit, vt Henrici IV. Cæsaris bellorum
et prœliorum (duabus suprà sexaginta vicibus in aper
campo cum hostibus, eos passim superando, conflixit)
magnus bellator; imo relatarum de omni militari co
greßu Victoriarum maxima causa fuerit. Lege Ludo
uicum Dulcem scribentem: Vicino alla nostra età
non si troua vn altro, che tante volte sia venuto
alle mani con suoi nemici, che vnicc rdi affermano
tutti li Autori, che Henrico IV. Cesare, hebbe da
combattere à bandiere spiegate, seissante due vol
al qual numero di battaglie non peruenne mai
Giulio Cesare, ne Marco Martello, i quali due auan
zarono gli altri: et quasi sempre fù vincitore, et
tenne l'Imperio cinquanta anni. Hæc de Cæsare:
Cæsaris belli Præfectum illustratum accipe: Habuit
Henricus IV. Imperator, inter alios suos primarios
belli Præfectos, quos Ioannes Sibmacher lingua Teu
tonicâ Archi-Præfectos (capi-capitani) nuncupat, Ianem
de Ianes, Bauariâ inferiori ortum, virum genere nobi
lem, Toparcham siue Dynastam de Ianes-dorff, siue
Pagi-Ioannis, qui summo militari studio diligentiâ et
strenuitate Cæsareis armis magnâ ex parte præfuit, et
Imperialem Maiestatem aduersus inimicos suos acriter
defendit, quos etiam datâ certaminis opportunitate,
in plerisque congressibus bellicis vicit et superauit. Ianes
autem Cæsarem in Italiam secutus, vt Italiæ rebus proui
deret, Cremonæ in Insubriâ consedit, ibidemque (trans
latâ familiâ) transtulit et domicilium.

Ludouico Dolce in Vit. Henric. IV. Imperat.

Ioannes Sibmacher in Vit. Viror. illustr. sub Iane de Ianes.

Idem ibidem.

Longior mora quâ Cremonæ fuit detentus, magno mi
litari Præfecto vitæ finem adduxit, Cremonæ mortuus; in
æde principe tumulatus.

Ioannes Sibmacher ibidem.

Vir Militaris conthoralem sibi vxorem sociauit D. Susannam
Zeilhofen, Nicolai viri nobilis filiam, quæ Iacobum, Ni
colaum et Matthæum filios Ianesios peperit.

Idem Ioannes

DE IACOBO, NICOLAO, ET MATTHÆO IANIS FIL. IANESIIS.

Tres

[illegible]icus Michael hanc expeditionem perorabat tanta ver=
borum efficaciâ, vt vltra centum, (varie varii numerum
[illegible]igent) triremes in ordinem redacta; quas ilicò pericli=
[illegible]nti Regno Princeps in auxilium duxit. Classi fuit in=
[illegible]riptus Ioannes Ianesius, et reliquorum militum nu=
[illegible]merum auxit. Expeditio tantâ præmordiorum fortunâ
[illegible]rogressa est, vt Dominicus Princeps paucis diebus in — Petr. Iustinianus in hist. lib. . . .
[C]yprum delatus sit. Inde Syriæ littora tenuit, vbi ad
opem hostium classis validissima admota, vrbem
[g]raui obsidione premebat, sed Venetus pugnandi auidus
in hostem ferociter mouit, concursumque est vtrimque
magnis animis, dubiusque prœlii euentus per aliquot
horas hinc indè fuit, demum Adriacis viribus præua=
lentibus deleta profugataque est hostium classis, Iope=
que obsidione liberatur. In hoc primo et primario armo=
rum conflictu, rem adeò generosè ac præclarè gessit Io=
annes Ianesius, vt in locum demortui Premarini, Trire=
mis Præfecti ab ipso Principe, Ductore et Imperatore
classis fuerit surrogatus: nec frustrà, magnos animos
in expugnatione Tyri confestim exhibuit, et in reditu
ad Modonem, Sebenicum et Tragurium, maiores demon=
strauit. Tornando alla patria il Principe occupò Mo= — Franc. Sansouin. in Vit. Domin. Michael. Duc.
done, Sebenico, et Traù: scacciando gli Vngari della
Dalmatia. Quos ne inanes et vacuos, Princeps vilipende=
ret, à reditu in patriam Ioannem, eiusque obsequia
remunerauit: non solum coriacios elargitos nummos
commutauit in aureos, sed ex Præfecto nauali, Venetum — chronicon Venetum penes Maurocenos di Sancto Cantiano.
Ciuem dixit, et annalibus Consiliis inscripsit. Hæc Ianesia
merces fuit, quæ Virum Cremonensem in Venetum
Ciuem transtulit, non quod Ianesium Cremonæ habi=
tatione fraudauerit, sed Venetâ commoratione et ciui=
um iure, gratiâ et priuilegio ampliauerit. In questo — chronic. Patauino-Venetum olim penes Bragadenos Proc[illegible].
tempo (nimirum circa A.C. 1126) vn certo famoso Zua-
ne da Cremona, chiamato Ianesi, qual già nelle guerre
di Soria, et di Dalmatia, sotto il Dose Domenico Mi=
chiel, haueua fatto cose da marauigliarsi, quando da lui
fù fatto Soracomito di Galea, fù fatto cittadin de Vinex:

: ia

-ia, con tutti soi descendenti, che in Vinexia saranno et si troueranno habitanti. Hinc Ioannes ad alia posteriora bella, functionesque militares fuit euocatus, quæ cum in genere ab Auctore fuerint prolata, ad species reducere nequeo. Cremonæ interim Ianesius familiam alebat, retentâq; Venetâ Sede, quasi in biuio, in vtraq; Vrbe florebat. Cremonæ aliquot filios reliquit, alios in reditu, venetiis solidauit. Ipse tandem, qui alios vincere solebat, à morte victus, cremonæ fato cessit.

Scripta domestica cremonensia.

Suscitauit autem Ioannes ex: . . . . . ducta vxore filios quinque, Iacobum nimirum, Nicolaum, Rainardum, Petrum et Matthæum, quos, vt suprà indicare cœpi, commoratione diuisit, Cremonæ relinquens primogenitum Iacobum, Petrum et Matthæum, translatis Venetias, Nicolao et Rainardo, secundo-genito, et tertio-nato filiis. Sic vtrimque generationem solidauit, ex quâ exindè duplex Ianesiorum linea, Cremonensis, et Veneta, exorta prouenit. Cremonensis suo ordine progressa: Veneta statim in duos ramos diuisa, in Patriciam et Ciuicam transiit.

Documenta familiæ Ianesiæ Cremonæ conseruata.

Florentius, Iacobi filiorum secundus, materni aui nomen sortitus est. Hic Iacobo patri adhærens, Cremonæ Substitit, et in abdicantis Ioannis fratris munia surrogatus est. Ea vero me latent nominata, cum de iis non nisi innominatam relationem acceperim hoc modo concinnatam. Hebbe Fiorenzo Ianesi, le cariche di zuane fratello suo, abbandonate per la sua partenza. Cæterum Florentius Cremonæ innuptus vixit, et Cremonæ innuptus deuixit.

F[illegible] Documenta.

Superest Paulus Ianesius, eodem Iacobo patre tertio loco genitus explanandus. Fuit et hic à coniugio liber, et sibi vixit, dum quietam vitam duxit: ne autem aliis deesse videretur: largas in Cremonensem populum indigentem eleëmosynas profudit, hoc contentus elogio, quod Pater-Pauperum et Elemosinarius Cremonensis haberetur: Paolo Ianesi de G[illegible]

Manuscripta Cremonensia.

in questi giorni fiorì in Cremona, notabile per la
soa gran liberalità verso li poveri, che veramente
si poteua chiamare Paolo l'Ermosinario.

DE IOANNE BAPTISTA, ET IOANNE EVANGELISTA, NICOL. FIL. IANESIIS.

Ad Ianesiorum Gentis Lineam, iampridem per Nicolaum, Iane Ianesio natum, ad Laudem-Pompeiam translatam reuertor, vt Vtrumque Ioannem et Baptistam, et Euangelistam eodem Nicolao patre procreatos filios illustrare valeam. In his duobus, Ioanne primo et Ioanne Secundo Laudensis Ianesia florebat prosapia; Florebat inquam in priore Ioanne circà A. C. 1132. in posteriore verò circà A. C. 1140. In Baptistâ innupto, et coelibe; in Euangelistâ conthorali coniugio sociato. In Ioanne innupto, Publicis inscripto et vacanti: In Ioanne coniugato, œconomicis ac familiæ rebus gubernandis et augendis planè addicto. Lineam Baptista auxit honore publico, pluribus præsidens Tribunalibus; Lineam ampliauit honore priuato, ductâque coniuge Catharinâ . . . . ex quâ vnicam prolem masculam, Ioannem-Baptistam nominatam suscepit. Sic vterque Ioannes Laudensibus præfuit, immò et profuit.

GR. II.

Adducta Documenta Cremonensia ex Laudensibus exarat.

Eadem Documenta.

Sed ne sit vltrà Laudem-Pompeiam recurrendum Euangelistæ patri, Baptistam filium sub vno elogio iungo: Videbatur sanè iunioris ætatis Ianesio, prospéranda vita, immò vitæ anni vltra, quam cedere caduci, prorogandi. Videbatur Ioannes-Baptista publicis subselliis addicendus, vt laudem Laudi daret; vel laudem à Laude reciperet. Obstitêre Parcæ et Baptistæ vitæ stamen in floridâ ætate (florebat autem circa A. C. 1163.) voluêre rescissum; ne produ=

Eadem Documenta.

=tiore

-tiore vitâ superstes, deflorescere diceretur. Floridam ergo Vitam terminauit, quam eapropter acerbiore morte decoxit. Primigenium magistratum inuidæ Parcæ abstulerunt, ne ad altiores propediem extollendum honores, venerari, vt ita dicam, cogerentur: recessit à munere publico anno tertio contracti connubii, et anno 27. ætatis suæ è mundanis discessit. Maturè rebus suis vixit, qui immaturâ ætate deuixit: hinc lineam in Auo inchoatam, infœcundâ remanente coniuge præmature indoluit terminatam.

Eadem monumenta Cremonensia, imò et Laudensia.

DE IACOBO, NICOLAO, RAINARDO, PETRO, ET MATTHÆO, IOAN. FIL. IANESIIS.

GR. III. A Iacobo Ianesio Ioannis Filio Primogenito, cæterorum fratrum agmen deduco, hic Cremonæ patris vices suppleuit, dum pater Venetis bellis occupatus, et Venetis honoribus auctus fuit, tunc enim vero, Cremonensibus Subselliis admotus; non minimam sibi conciliauit prærogatiuam dignitatis. quâ aliquando sepositâ circa A.C. 1172 difficillimo illo tempore, quo Fridericus I. Ænobarbus Cæsar, quintum Italiam bello tentans, et Mediolano incumbens, fuit profligatus, Pagano Turriano, eâ tempestate Vrbis consuli (l'anno 1172. in Milano furono creati nuoui consoli il primo de' quali fu Ruggiero visconte, il secondo Pagano della Torre) tanto feruore adhæsit, tantoque reciproco ardore complexus fuit, vt ipsum Cremonæ oppidum Iacobi Ianesii fidei fuerit commissum, et in eius diu steterit potestate: mutatis indè consulibus, mutatum fuit imperium, imò et mutata fuit Clientium conditio: quæ in Ambrosio Ianesio præfati Iacobi

Bernardin. Corio part. 1. hoc anno.

-cobi

cobifilio, dominante Mediolani Pagano II. Turria-
no, prioris nepote circa An. Ch. 1240. in pristinum
statum et forsan meliorem fuit redacta: Fù Giacò
Ianesi da Cremona così stimato da Pagano della Tor-
re console di Milano, che procurò, per accordo e
intelligenza di Cremona, parte nel gouuerno di
quella città, contro li insolenti progressi dell'Im-
perator Federico Barbarossa nemico Capitale di
tutto lo stato.

Documenta Cremonensia de Viris illustribus ciuitatis.

Iacobus intereà temporis duxit Vxorem Lauram . . .
. . . . vt Cremonensi Lineæ suæ de condigno hære-
de prouideret, suscepit ex eâ Ambrosium filium, quem
in omnibus suum reliquit successorem.

Ex libris Genealogic. Cremonensibus.

A Iacobo ad Nicolaum, à fratre ad fratrem, à Ianesio
Ianesium transeo. Hunc pater Ioannes, aliquandò secum
Venetias ducebat, et relinquendo Cremonam, ciuem
Venetum constituebat, vt receptâ à Patribus gratiâ eâ
exindè frui liceret: et hoc est quòd antiqua Venetorum
chronica testatum tradidêre his verbis: Ianesi ve-
nero da Cremona in Lombardia, Alia, simplici-
ter, Ianesi vennero à Venetia da Lombardia. Fru-
stra Ianesiorum mentis et animi dotes prædi-
care, cum eas iampridem in genere in annalibus
Venetis adumbratas inuenerim hoc modo: Iane-
si furono di gran intelletto, Nobili et cortesi, e
Teneuano amicitia con tutti, et erano amadori
della Patria. Ne autem in hâc Ianesiâ Gente hallu-
cinari videar, vnamque pro aliâ sumere conten-
dam, adiungunt Annales: Ianesi portauano ab an-
tiquo (vti supra probaui) arma con due tresse rosse
(haraldicè, siue ex Fæcialium more, Fascias dictas)
in campo bianco. Eas olim ex Germaniâ Cremo-
nam fuisse translatas, ibidemque solidatas in-
dicaui, eas indè ob heröicam actionem militarem

Chronica obuia et penes Patrem Coronelli Minor. conuentual.

Annales Veneti seu chronica Veneta.

vide supra Fol. 1. 2. 6. 7. et passim seqq.

Ianis

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infra explanabo, addamque caussam memorandâ victoriâ comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

chronicon Maurocenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos Anº. 1180, (quo floruit) non minimo loco numeratus. Annalia consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes passim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor. ciuium originar. penes Barbaurziliolum et alios Eiusdem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aoldi Martini Filª. Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiisse: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati esse inscriptum, voluit et militiæ esse addictum, voluit et inter Feudatarios Patriæ Fori-Iulii esse numeratum: (Feudatarios inquam, qui adhuc hodierno tempore ex inueterato vsu Patriæ, Castellani indigitantur, quod infra sub nepotibus euidentius apparebit.

Ex Documentis publicis in Domo Iandia Tulmetii in Carnia conseruatis.

vide infra sub Ioanne seu Iane et Rainardo Ianesiis. Fol. . . .

apparebit) cum eos auito honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis obliteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Bernardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. *Acta Publica Comitiorum Patriæ Fori-Iulii.*

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus; hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest. *Ex instituto et vsu Patriæ Fori-Iulii.*

Rainardus tandem ex : . . Abramâ Fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempe communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quod solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubio iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. *Familiæ Venet. penes Ziliolum.*

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierunt) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hic paucis descriptos lego: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ [illegible]uixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cre[illegible]næ Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum [illegible] [Mat]thæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. [illegible]uit ætate, Matthæus fratrem superauit [illegible] [Cr]emonensis Ianesiorum Linea in Iaco- [illegible] [so]lidata, et progressa; in Petro et Mat- *Monumenta Cremonensia ex publicis scriptis excerpta.*

:thæo

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum
bellis, in caput Leonis, bicornem Lunam mordentis,
vide Fol. . . fuisse immutatas, infra explanabo, addamque cau=
sam memoranda victoria comprobatam. Hæc in gene=
re dicta Ianesiam Gentem non parum condecora=
=runt.

chronicon Mauro cenum Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas
digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui,
Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Ve=
netiis inter ciues census et inter eos An.º 1180, (quo
floruit) non minimo loco numeratus. Annualia
Consilia circa annuum festum diem S. Archangeli
Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit inser=
=tus, specificas Nicolai virtutes passim exhibebant,
quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politi=
=cis functionibus, publico nomine functis, cohonesta=
=uit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte termina=
=uit.

Famil. Venetor. ciuium originar. peries Barbarum Ziliolum et alios Eiusdem Familiæ Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Marini Fil.ª Iaco=
bum filium (plures me latent) excitauit.
Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Mili=
te procreatum, præcedentibus fratribus appono de=
scribendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias trans=
migrans ibidem domicilium nactus, quamuis
alibi aliquando diuerteret, domicilium conserua=
=uit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta
Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses
Ex Documentis publicis in Domo Ianesia Tulmetii in Carnia conseruatis. transiisse: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli
il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella
sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos
honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat
Rainardus. Non sufficiebat veneto indigenæ ciui=
tati esse inscriptum, voluit et militiæ esse addic-
tum, voluit et inter Feudatarios Patriæ Fori-Iulii
esse numeratum: (Feudatarios inquam, qui adhuc
hodierno tempore ex inueterato vsu Patriæ, Castella=
vide infra sub Ioanne sen. Iane et Rainardo Ianesio Fol. . . ni indigitantur, quod infra sub nepotibus euidentius
apparebit.

apparebit) cum eos auito honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis obliteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rainardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. Acta Publica Comitiorum Patriæ Fori Iulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest. Ex instituto et vsu Patriæ Fori Iulii.

Rainardus tandem ex: . . Abramâ fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempè communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quòd solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubio iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. Familiæ Venetæ penes ziliolum.

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierunt) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes [illegible] [illegible] descriptos lego: Sub Petri et [illegible] in patrio solo floruerunt. Petrus [illegible] nicis inuigilauit: Matthæus publicis [illegible] functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ [illegible] atthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cre[illegible] floruit A.C. 1176. obiit cælebs circa Annum [illegible] thæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. [illegible] it ætate, Matthæus fratrem superauit [illegible] remonensis Ianesiorum Linea in Iaco[illegible] solidata, et progressa; in Petro et Mat: Monumenta Cremonensia ex publicis scripturis excerpta

12

:thæo

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in Caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infra explanabo, addamque causam memoranda victoria comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

Chronicon Mauro cenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos An.° 1180, (quo floruit) non minimo loco numeratus. Annalia consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes paßim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor ciuium originar. penes Barbarum Ziliolum et alios Eiusdem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Martini Fil.ª Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans, ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiiße: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati eße inscriptum, voluit et militiæ eße adscriptum, voluit et inter Feudatarios Patriæ Fo[ri-Iulii] eße numeratum: (Feudatarios inquam [...] hodierno tempore ex inueterato vsu [...] ni indigitantur, quod infra sub nepo[...]

Ex Documentis publicis in Domino Landia Tulmetii in Carnia conseruatis.

vide infra sub Ioanne et Iane et Rainardo Iane ii. Fol. . .

apparebit) cum eos auito honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis obliteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rainardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. *Acta Publica comitiorum Patriæ Fori Iulii.*

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest. *Ex instituto et vsu Patriæ Fori Iulii.*

Rainardus tandem ex : . . Abramâ fil . , quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempe communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxêrunt, quòd solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubiò iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. *Familiæ Venet penes Ziliolum.*

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierint) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hic paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cremonæ Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum [illegible] Matthæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. Quem a[illegible]sit ætate, Matthæus fratrem superauit militari, [illegible] Cremonensis Ianesiorum Linea in Iaconere hostili [illegible] solidata, et progressa; in Petro et Mat- *Monumenta cremonensia ex publicis scriptis excerpta.*

12

-thæo

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infra explanabo, addamque causam memoranda Victoria comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

Chronicon Maurocenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos An.° 1180, (quo floruit) non minimo loco numeratus. Annalia Consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes passim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor. ciuium originar. penes Barbaum Ziliolum et alios Eiusdem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Martini Fil.^â Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiisse: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati esse inscriptum, voluit et militiæ esse o[illegible]tum, voluit et inter Feudatarios Patri[illegible] et proesse numeratum: (Feudatarios inqu[illegible] .are vexilla, hodierno tempore ex inueterato v[illegible] vno arctum, nominati indigitantur, quod infra sub [illegible] =trictumque

Ex Documentis publicis in Domino Landia Tulmetii in Carnia conseruatis.

vide infra sub Ioannes.tu Iane et Rarmardo Iane .ii. Fol. . .

apparebit) cum eos aucto honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis obliteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rainardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. Acta Publica Comitiorum Patri. Fori-Iulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest. Ex instituto et vsu Patriæ Fori-Iulii.

Rainardus tandem ex: . . . Abramâ fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempe communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quòd solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubio iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. Familiæ Venet. Genes. filiolum.

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierunt) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hìc paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerant. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cremonæ Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum ... Matthæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. ...ssit ætate, Matthæus fratrem superauit ... Cremonensis Ianesiorum Linea in Iaco... solidata, et progressa; in Petro et Mat- Monumenta cremonensia ex publicis scriptis excerpta.

12

=thæo

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in Caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infra explanabo, addamque causam memoranda Victoria comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

Chronicon Mauro cenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetijs inter ciues census et inter eos An.° 1180, (quo floruit) non minimo loco numeratus. Annalia Consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes paßim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor. Ciuium originar. penes Barbarum Ziliolum et alios Eadem Familiæ

Ex ducta vxore Nympha Aöldi Marini Fil.ª Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiiße: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati eße inscriptum, voluit et militiæ eße addictum, voluit et inter Feudatarios Patriæ Fo[...] eße numeratum: (Feudatarios inquam hodierno tempore, ex inueterato vsu [...] ni indigitantur, quod infra sub nepo[...]

Ex Documentis publicis in Domo Iandia Tulmetii in Carnia conseruatis.

vide infra sub Ioanne et Iane et Rainardo Ianesiis. Fol. . .

apparebit) cum eos auito honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis obliteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruarunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rainardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt.

Acta Publica Comitiorum Patriæ Forijulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest.

Ex instituto et vsu Patriæ Forijulii.

Rainardus tandem ex: . . . Abramâ fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempe communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quod solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubio iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit.

Familiæ Venet. penes zibiolum.

His Venetis Ianesiis (vel potius, qui aliquando Cremonæ valedicentes, Venetias petierunt) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hic paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cre[illegible] Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum [illegible] [Ma]tthæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. [illegible]it ætate, Matthæus fratrem superauit [illegible] [C]remonensis Ianesiorum Linea in Iaco[illegible] [s]olidata et progressa; in Petro et Mat=thæo

Monumenta Cremonensia ex publicis scriptis excerpta

E. E[illegible]
F. Franc[illegible]
Francisc[illegible]
Franciscus [illegible]
Franciscus Ia[illegible]

12

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in Caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infrà explanabo, addamque causam memorandâ Victoriâ comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

chronicon Mauro cenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos Ano. 1180, (quo floruit) non minimo locó numeratus. Annualia Consilia circà annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes paßim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor ciuium originar penes Barbaum Ziliolum et alios Eiusdem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Martini Filâ. Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura functa Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses

Ex Documentis publicis in Domo Ianesia Tulmetii in Carnia conseruatis.

transiiße: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati eße inscriptum, voluit et militiæ eße adtum, voluit et inter Feudatarios Patriæ eße numeratum (Feudatarios inquam, hodierno tempore ex inueterato vsu ni indigitantur, quod infrà sub nepo . . .

F. 94. 95.
. 91. 92.
7. 27. 28.
2. 3. 4.

vide infrà sub Ioanne seu Iane et Rainardo Ianesiis. Fol. . . .

apparebit) cum eos aucto honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militaim decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis oblitteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rarnabardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. Acta Publica Comitiorum Patrii Fori Iulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus; hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest. Ex instituto et vsu Patriæ Fori Iulii.

Rainardus tandem ex : . . Abramâ fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempè communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quòd solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubio iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. Familiæ Venet penes Ziliolum.

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierint) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hìc paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthei vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cremonæ Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum Matthæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. (Haraldi ... sit ætate, Matthæus fratrem superauit in suscipiti. Cremonensis Ianesiorum Linea in Iacobiis velbeitas solidata, et progressa; in Petro et Mat= Monumenta cremonensia ex publicis scriptis excerpta

12

=thæo

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in Caput Leonis, bicornem Lunam mordenis, fuisse immutatas, infra explanabo, addamque causam memorandâ Victoriâ comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

chronicon Maurocenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos An.° 1180, (quo floruit) non minimo loco numeratus. Annualia consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes passim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor. ciuium originar. penes Barbarum ziliolum et alios Eadem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Martini Filiâ Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiisse: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati esse inscriptum, voluit et militiæ esse ad... tum, voluit et inter Feudatarios Patriæ ... et esse numeratum: (Feudatarios inqu... inscriptus hodierno tempore ex inueterato v... Christianæ ... ni indigitantur, quod infra sub ... accessit.

Ex Documentis publicis in Domo Landia Tulmetii in Carnia conseruatis.

vide infra sub Ioannes seu Iane et Rarmardo Iane ... Fol. . . .

Hic

apparebit) cum eos aucto honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis oblitteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rainardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt.

Acta Publica Comitiorum Patriæ Fori Iulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest.

Ex instituto et vsu Patriæ Fori Iulii.

Rainardus tandem ex: . . . Abramâ fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempè communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quòd solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubiò iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit.

Familiæ Venetæ penes ziliolam.

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierunt) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hic paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus Sibi, et Familiæ (vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cremonæ Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum in loc. Matthæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. in arma, [...]ssit ætate, Matthæus fratrem superauit hoc auri spl[...] Cremonensis Ianesiorum Linea in Iacobatum: Illud [...]re solidata, et progressa; in Petro et Matthæo

Monumenta Cremonensia ex publicis scriptis excerpta

12

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infrà explanabo, addamque causam memorandâ Victoriâ comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

chronicon Mauro cenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos An.° 1180, (quo floruit) non minimo locó numeratus. Annualia consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes passim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor ciuium originar. penes Barbaum Ziliolum et alios Eiusdem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Martini Fil.ª Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans, ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura-uncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiisse: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ettefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati esse inscriptum, voluit et militiæ esse ad[...]tum, voluit et inter Feudatarios Patriæ [...] effi[...] esse numeratum: (Feudatarios inqua[...]des. hodierno tempore ex inueterato v[...] ni indigitantur, quod infrà sub n[...]

Ex Documentis publicis in Domo Iandia Iul[...]metii in Carnia conseruatis.

vide infrà sub Ioannes. et Iane. et Rainardo Iane. [...]si. Fol. . .

apparebit) cum eos auito honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis obliteraretur memoria, eam Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rarnardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. Acta Publica Comitiorum Patrii Fori-Iulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distinctionem aliorum ortum, facile credi potest. Ex instituto et vsu Patriæ Fori-Iulii.

Rainardus tandem ex: . . . Abramâ Fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempe communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quòd solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubiô iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. Familiæ Venetæ penes Ziliolum.

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierint) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hic paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cre[...]næ floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum [...] [...]thæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. [...]sit ætate, Matthæus fratrem superauit [...] Cremonensis Ianesiorum Linea in Iaco[...] solidata, et progressa; in Petro et Matthæo Monumenta Cremonensia ex publicis scriptis excerpta

12

Ianis siue Ioannis in primis Turcarum patratum bellis, in caput Leonis, bicornem Lunam mordentis, fuisse immutatas, infra explanabo, addamque causam memorandâ Victoriâ comprobatam. Hæc in genere dicta Ianesiam Gentem non parum condecorarunt.

vide Fol. . .

Chronicon Mauro cenum.

Ad speciales Nicolai Ianesii virtutes illustrandas digredior. Fuit Nicolaus vt iam verbo indicaui, Ioanne magno Militum Duce procreatus. Fuit Venetiis inter ciues census et inter eos An. 1180, (quo floruit) non minimo loco numeratus. Annalia consilia circa annuum festum diem S. Archangeli Michaelis initiari solita, quibus sæpius fuit insertus, specificas Nicolai virtutes paßim exhibebant, quas vt redderet perfectiores, ciuilibus ac politicis functionibus, publico nomine functis, cohonestauit. Sæpius gestas, sæpius depositas, morte terminauit.

Famil. Venetor ciuium originar penes Barbaum zilionum et alios Eiusdem Familiæ

Ex ductâ vxore Nymphâ Aöldi Martini Filiâ Iacobum filium (plures me latent) excitauit.

Rainardum fratrem, eodem Ioanne Ianesio Milite procreatum, præcedentibus fratribus appono describendum. Hic, cum Nicolao fratre Venetias transmigrans ibidem domicilium nactus, quamuis alibi aliquando diuerteret, domicilium conseruauit. Accidit autem Rainardum, post plura iuncta Veneta ciuibus addicta munia, ad Foro-Iulienses transiiße: Nell'Anno 1185. regnaua nel Friuli il Patriarcha Effredo, siue Ottefredo, e nella sua corte si trouaua Rainardo Ianesi. Venetos honores Fori-Iulii dignitatibus ampliare studebat Rainardus. Non sufficiebat Veneto indigenæ ciuitati eße inscriptum, voluit et militiæ eße a[illegible]tum, voluit et inter Feudatarios Patri[illegible] eße numeratum. (Feudatarios inc[illegible] hodierno tempore ex inueterat[illegible] ni indigitantur, quod infra s[illegible]

Ex Documentis publicis in Domino Ianesia Tulmetii in Carnia conseruatis.

vide infra sub Ioanne sen. Iane et Rainardo Ianesio. Fol. . .

apparebit) cum eos auito honore, communi Patriæ Procerum Comitiorum calculo, pristino Militum decori, Feudatariorum ac Castellanorum iure fuisse confirmatos inclarescet; hoc nimirum fundamento, quod præfatus Rainardus Auus ad Militis honores, et Castellani prærogatiuas fuisset admissus, ab ipso Patriarcha Effredo, totoque Comitiorum conclaui approbatus, et solidatus. Sed ne tantæ dignitatis oblitteraretur memoria, eam, Acta Publica, per id tempus exarata, conseruârunt: et posteriori ætate, per Ioannem siue Ianem et Rarmbardum Ianesios, in Comitia producta, plenariam facti fidem, et omnimodam probationem astruerunt. Acta Publica Comitiorum Patriæ Fori Iulii

Quod autem Rainardus præfatus cognomento à Braida, vt fertur, fuerit indigitatus: hoc ipsum ad distintionem aliorum ortum, facile credi potest. Ex instituto et vsu Patriæ Fori Iulii.

Rainardus tandem ex: . . Abramâ fil . quam sibi delegerat Vxorem, plures filios recepit, Petrum nempe communi vocabulo Petrutium nominatum, Nicolaum et Iacobum, quos aliqui Genesium Scriptores, ad solum Petrutium reduxerunt, quod solum superstitem (aliis iuniori ætate vitâ sublatis) et connubio iunctum, hanc Ianesiorum Lineam prorogauerit. Familiæ Venet penes Ziliolum.

His Venetis Ianesiis (vel potiùs, qui aliquandò Cremonæ valedicentes, Venetias petierunt) explicatis, denuo Cremonam reuertor, ibidemque duos alios, Iacobi Ianesii filios, Cremonæ incolas, et Ciues primarios inuenio subsistentes, quos hic paucis descriptos lege: Sub Petri et Matthæi vocabulis in patrio solo floruerunt. Petrus priuatis et œconomicis inuigilauit: Matthæus publicis fuit inscriptus functionibus: sic Petrus sibi, et Familiæ vixit; sic Matthæus Publicis Curis incubuit. Petrus Cremonæ Floruit A.C. 1176. obiit cœlebs circa Annum 1190. Matthæus floruit 1185. decessit circa An. Ch. 1199. Petrus præcessit ætate, Matthæus fratrem superauit dignitate. sic Cremonensis Ianesiorum Linea in Iacobo fratre maiore solidata, et progressa; in Petro et Mat- Monumenta cremonensia ex publicis scriptis excerpta

12

=thæo

Eadem monumenta Cremonensia.

thæo, inclinata recubuit. Giaco che fu altre volte trà nostri, habent Cremonensia documenta, continuò la procreatione della famiglia de Ianesi di questa città, Piero et Matthio suoi fratelli viueuano differentemente, il primo applicato alla famiglia il secondo à più cariche della Città: tutti due morirono senza moglie.

DE AMBROSIO IACOB F. IANESIO.

GR. IV.

Cremonensem Iacobi lineam continuatam in Ambrosio Ianesio Filio vides, quem Cremonæ anno 1213 floruisse constat, regente, eâ ætate, Mediolani statum Pagano Turriano, Mediolani Principe et Populi Defensore, Zazzera historiam exaltationis Viri magni enarrat hoc modo: Si scriue da lui dal Corio frà gli altri che con molta lode de liberalità racoglieisse i Milanesi rotti et dispersi dall'Imperator Friderico nel fiume Oleo sul Bresciano, i quali doppo le prime miserie loro eran caduti su le seconde, di capitar, ciò è nelle mani de' Bergamaschi, quali assalendoli per diuersi guadi e ridotti, oue quasi che desperati, fuggitiui si ritrouauano, li forniuan di saccheggiare et occidere: sin che alla fine quasi che moribondi, gionti nel paese di Valsassina furono da Pagano con ogni cortesia ristorati e proueduti di vittouaglia et d'ogni altro necessario soccorso, che fosse loro stato bisogno fino alla patria. Per la qual attione volendo il Popolo Milanese mostrarsi grato à Pagano, l'anno seguente già rinouate le discordie frà la Nobiltà, quello si elesse per suo Capitano Pagano, il quale fatto venire con tutta la sua Famiglia da Valsassina lo creò cittadino Milanese con tanta fortuna che come hò detto diede Principio al dominio di quella Città ne' posteri suoi. *Cum hoc modo Paganus ad Mediolanensem Principatum ascendisset, vicinos Populos ac vicinarum Ciuitatum Incolas, optimo suo regimine quasi pellexit ad*

Franc. Zazzera in Vit. Pagani sub Turrianis, ex Corio et aliis.

subiectionem

subiectionem. Accurrere inter primos, Cremonenses, qui eius agnoscentes in moderandis rebus prudentiam, eius sese Subdidere imperio, et ex eius vivere desiderio. Paganus Ut Cremonae indigenis faceret satis: trasportò in Ambro=lo Ianesi figlio di Giaco, il gouuerno di quella cit=tà con più ampio potere che n'hebbe il padre. Hac aliisque magnis ciuitatis functionibus, praecipuisque muniis, quae ... Specie ad meam cognitionem non peruenere, Ambrosius Cremonae enituit. Obiit iuniore aetate quamuis; ... — Monumenta Cremonensia ex publicis Scriptis desumpta.

Ex Beneuenuta Sommaria Alia F. ductâ Vxore Iacobinum Petrum et Ioannem filios Ianesios suscepisset. — Manuscripta Domestica.

DE IACOBO, NICOL. FIL. IANESIO, CIVE VEN.

Iacobus Ianesius, Nicolao Patre ciue Veneto pro=creatus, et ipse inter Ciues fuit relatus; ciuilibus im=mixtus negotiis consilia annalia frequentauit, et dexte=ritati suae quasi familiaria fecit. Ciuium munia per id tempus (floruit Venetiis circa A. C. 1220) necdum erat Patriciatus dignitas introducta, passim obi=uit: exteris etiam functionibus praefuit. Creterisi bel=lo Cortazzorum interfuisse perhibetur: Giacomo Iane=si di Colà nell'anno 1227 si trouò in Candia contro i Cortazzi ribelli, et agiutò Marin Zen primo Podes=tà in Constantinopoli, venuto in Candia. Sic vt non minimae considerationis in Republicâ haberetur Iaco=bus, et non in vanum celebraretur Ianesium nomen. Vxori sociatus nempè Mariae Adami Domin. fil. produxit fili=um Marcum, quem infrà illustrabo.. — GR. IV. — Chronicon Marcocenum hoc tempore. Scritti antichi ritrouati nella Camera de Patrouenti. Sansouin. in chronic. Venet. an. citato.

DE PETRVTIO, NICOLAO, ET IACO=BO, RAINARD. FIL. IANESIIS.

Quamuis penès aliquos Scriptores, minùs rectè rei im=butos, legatur Rainardum Ianesium vnum habuiße fi= — GR. IV.

=lium

lium, quem etiam innominatum producunt. constans est opinio, et Venetorum annalium veritate probata eum ex Abramia coniuge tres suscepisse filios, Petrutium, Nicolaum et Iacobum appellatos. quos si vere et sincere explicuero, vtramque sententiam conciliauero.

Petrutius ergo Ianesius ex chronicorum fide primo loco Rainardo genitus exhibetur, diminutiue in iuuentute vocatus, prænomen vsque in senectutem retinuit. An Venetiis an Vtini natus, me latet. Ratio Venetæ Natiuitati fauet, commoratio paterna (ea tamen per interualla fuit alterata) forsan Vtinensi. Rainardi patris Domicilium stabile conseruatum Venetiis; quod aliquando Virum ad Aquileiæ Patriarchæ dimisit obsequium. Sic res progressa, aut Pater aut Filius Venetiis substitêre. Hinc Petrutius, et Venetiis et in Foro-Iulii et alibi floruit circa A.C. 1215. quod etiam tempus ad vlteriorem protraxit ætatem. Nec paternis honoribus auctus, Venetos ciuiles remisit, aut ciuium prærogatiuas amisit. Petrutius itaque vtrimque inclaruit, et Veneti Ciuis nomine, et Militis, Feudatarii, vel si mauis Castellani honore dignitatis. quæ omnia Ioanni seu Iani, Rainardo aliisque filiis, ex . . . . . ductâ coniuge procreatis accreuêre.

Nicolaus Ianesius, altero loco Rainardo genitus floruit Venetiis, vel natus vel translatus circâ A.C. 1220. floruit functione ciuicâ floruit ad conseruandam familiam (vt quibusdam placet) inito contractoque connubio quod tamen præmatura Mors, per infoecundam contoralem societatem, impediuit.

Vxorem . . . . quam iuuenis duxerat, iuuenis amisit.

Tertius Rainardi filius fuit Iacobus, qui natus quasi non natus, puerilem non excessit ætatem. Hinc Veneta Chronica, immo et Ciuium Geneses sequentia præferunt testimonia: Hebbe Nicolò de Ianesi, vn altro fratello,

Venuto

[Margin notes: Chron. Venet. item Manrocen. — Idem Chronicon — Familia Veneta ciuica penes Barbarum Ziliolum. — [illegible]oli in suis [illegible]us Venetis [illegible]storiariis.]

venuto con lui in venezia chiamato, Raoenardo, Rannardo, et d'altri Rainardo. Nicolo, non haueua che vn fiolio Giacomo; Ragenardo n'haueua tre, Pierutto, Nicola, et Giacomo. Imo il primo fiolio di Giouanni Ianesi venuto col padre da Cremona in Venezia, nominato Nicolo continuo la sua linea per suo fiolio Giacomo: il secondo, Ragenardo, per Pierutio primo genito, mancando Nicola secondogenito maridato ma Giouane et il terzo genito Giacomo in età puerile. His verbis Scriptorum mentes conciliatas exhibeo, dum constat Rainardum vnum habuisse filium, scilicet permanenter, qui patri viuus permansit, per quem et lineam suam prorogauit. Plures verò, sed transitorie, quorum numerus, cum in vitâ patris imminutus defecerit, post obitum non erat æstimandus.

DE IACOBINO, PETRO, ET IOANNE, AMBROS. FIL. IANESIIS.

Cremonensem Ambrosii Ianesii per Iacobinum filium productam lineam exhibeo: eâ historiæ securitate, quâ ipse ex : . . . . . ductâ vxore Petrum Ambrosium et Paulum Ianesios excitauit. Floruit interim Cremonæ Iacobinus A.C. 1288. floruit in fauorem Philippi, præfati Pagani Mediolani Principis fratris, Mediolani per decennium Prætoris: Agoionse Filippo signor di Milano, al suo dominio Bergomo, Lodi, Nouarra Vercelli, Como, e Brescia. Proxime expugnanda adstabat Cremona, cum quâ adnitente Iacobino Ianesio, pax inita. Statim à Magistratu suscepto, Philippus in Cremonenses duxit, Comoque eorum oppido capto, diripiendum suis militibus concessit (indeque pace cum Cremonensibus factâ interueniente Vrbano Pontifice) Bergomum statim in suam redegit potestatem

GR. V. Domestica Genesis documenta Cremonensia.

Buoatus et alii apud Franc. Zazzaram.

Bartholomæus a Bergomo in Suppl. Chron.

14

tatem, atque Nouariam vrbem, expulsâ Corneliorum familiâ suo iuri conquisiuit. Iacobinus ergo dum Philippo fauit Cremonæ fauit et ciuitati; dum vero fauit Ciuitati, fauit et Vrbano IV. Pontifici qui Cremonæ fauere contendebat. Omnium fauor, magnum Iacobino Ianesio in Romanâ Curiâ fauorem excitauit, quem exinde Ambrosius filius sub Honorio III. PP. Sauello expertus est. Ianesius interim Philippo I. Principi studebat, vt Ambrosii patris institutum, qui sub Pagani Principis, Philippi fratris imperio vixerat, sequi et assequi valeret.

Documenta Genealogica Cremonensia.

Iacobino, duos fratres Ianesios Petrum et Ioannem adiungo, quos inexplicatos transeo: etenim immaturè mortui, explicandi materiam sustulerunt: Cremonæ nati, Cremonæ denati, Cremonæ inhumati sunt.

DE MARCO IACOB. FIL. IANESIO.

GR. V.

Ad venetam Ianesiorum Lineam illustrandam redeo: eam personarum multitudine spoliatam, in vno Marco, Iacobo patre procreato consistentem inuenio. Floruisse Marcum circa A.C 1256. et posteriori ætate ad annalia Veneta consilia circà festiuum S. Michaelis diem innouari solita sæpiùs fuisse euocatum, pluresque publicas functiones Venetas (quorum nomina absconduntur silentio) obiuisse reperio:

Chronicon Venetar Familiar. Mauroceenum

Marco Ianesi de Giacomo eletto più volte delli Elettori del maggior Conseglio, passo per più posti honoreuoli nel publico seruigio.

Marcus Iacobi vnicus filius Ianesius, ex sociatâ sibi vxore Mariâ Ardizoni, filiâ Marci, vnicum denuo filium Iacobum, ex auito prænomine indigitatum produxit, omnium Ianesiorum qui hactenus inclaruêre fortunatissimum, quòd in

-tis comitiis qui A. 1297. claudebantur, inueniretur electus, ac proinde remanebat inclusus, quapropter per id tempus a Populo segregatus, non amplius Ciuis, sed Patricius Venetus erat deprædicandus.

DE IOANNE DICTO IANE, RAR=MARDO, ALIISQVE PETRVT. FILIIS INNOMINATIS, IANESIIS.

Petrutius Ianesius, iam pridem Rainardo patre genitus, plures filios mundo dedit, nunc Venetiis, nunc Vtini, nunc alibi, natos: quos inter Ioannes dictus Ianes primum locum tenet, alterum Rarmardus, reliqui promiscue nati, mihi innominati, et numero incerti vel infantes, vel pueri denati sunt. Igitur inter duos fratres prænominatos, Ioannem, et Rarmardum stetit summa rei istius Lineæ Ianesiorum. Qui vna Patriæ Fori-Iulii Milites, Feudatarii Castellani per ipsum Parlamentum fuere confirmati. Questi due fratelli Ianes et Rarmardo Ianesi nell'anno 1241. sotto Gregorio Patriarcha volendo rauiuare il posto del Auo (Rainardo) et stabilire la loro conditione, convocato il Parlamento coll'interuento di molti vescoui, Abbati, Prepositi, capitolo d'Aquileia con altri soggetti Ecclesiastici, e tutti li Feudatarii Castellani, che, tunc dicebantur Milites, fecero proue concludentissime, quod Rainardus, eorum Auus, fuerat Miles, habebat manum Feudi, et fungebatur honore militari, in Curiâ bonæ Memoriæ Patriarchæ Ethredi, et fù dichiarato da tutto il Parlamento, et à totâ Curiâ, quod ipsi Fratres, et Domus eorum, et ipsorum hæredes possint fungi eodem honore, et habere manum Feudi, che sarebbe à dire a' i giorni nostri, Feudatarii-Castellani. Ex his præclaræ Fidei testimoniis euidenter apparet, Rainardum Ianesi fuisse Militem et Feudatarium

Patriæ

GR. V.

Ex Actis publicis Parlamenti et Curiæ Patriæ Fori-Iulii.

Patriæ Fori-Iulii: ipsosque fratres Ianesios Ioannem seu Ianem et Rarmardum, Rainardo Auo procreatos nepotes inclaruisse Milites, Feudatarios et Castellanos eiusdem Patriæ probatos et confirmatos: imò, quod eorum ascendentes et hæredes (hoc magnâ attentione perpendendum) possint fungi eodem honore militari, et habere manuum feudi. Hæc gratiæ publicæ robore solidati Ianes et Rarmardus processêre in publicum Milites, Feudatarii et Castellani, Patriæ et Parlamenti votis ac suffragiis muniti: processêre in publicum, Patriæ (cuius iam membra erant constituti) Vt adessent et prodessent, Subditis et præessent. Ex vero ergo et decòro, hoc innouato munere functi, gestorum suorum gloriam cumularunt. Nec eapropter Venetam commorationem voluêre iacere desertam, minusue frequentatam; sed vel vnus vel alter, pro opportunitate temporis aut negotiorum multitudine, inueteratam sedem continuârunt.

Ex antiquis monumentis publicis in Archiuo Patriæ in originali, et in Forma Authentica in Domo Ianesiâ conseruatis.

Ioannes intereà temporis, Oppido Foro-Iulio Patriarchæ Aquileiæ, Gregorii nomine præfuit, illudque supremâ rexit potestate. Ianes Ianesi confermato Feudatario nel Parlamento, fù Gastaldo della citta di Ciuidale, oue rapresentaua il Patriarcha Gregorio: qual carica in quel tempo era di sommo decoro, et veniua conferita a'i sudditi più degni.

Elegerat sibi in Vxorem: . . . . . Ioannes Ianesius, quam Petri, Nicolai, et Matthæi filiorum constituit genitricem, quos infra reproducam illustratòs.

Eisdem Monumentis.

Rarmardus, præcitatus Ioannis frater, aliquot magistratus in Patriâ obiuit, mihi incognitos, sed Feudatario Iuri congruos. Vixit, nunc in Pâtriâ Fori-Iulii, nunc in Regiâ Venetiarum. Vixit innuptus, et innuptam vitam deposuit.

Cæteros innominatos Petrutii filios, suprà illustraui.

DE PETRO, AMBROSIO, ET PAVLO IACOB. FIL. IANESIIS.

Petrum, Iacobo natum Ianesium, circà A.C. 1288. GR. VI. Cremonæ floruiße reperio. Peragebantur eâ tempestate Cremonæ omnia ex Mediolani Principum et Populi Defensorum desiderio. Omnibus per id tempus erat mens vna, et vna mentis ratio. Hinc Ianesii Cremonenses vti ab antiquo Turrianorum Mediolani Consulum, Prætorum ac Principum iniuncta erant secuti mandata sic multo magis per id tempus prosequebantur voluntatem. Petrus verò cum plura præclara in ciuitatis vertungendis muniis, adeòque ciuili ac politicâ Virtute præditus, peregisset; ad bellica sese conuertit, et militari strenuitate præualere conatus est, quam obrem Franciscum Turrianum, Mediolani et Nouariæ Principem Plebis, Virum bello fortem insecutus animo, est etiam secutus viribus et dexteritate militaribus. Francesco, refert Zarrera, venuto à battaglia con i Visconti i quali erano stati superati sette volte, fù morto nell' anno 1281. nell' vltimo fatto d'arme à Vauro. Princeps erat, vti generosus et animosus, sagacitate et prudentiâ præditus, sic, securitatis causâ, propensum in se populum ad bella euocauerat, pluresque vicinorum oppidorum incolas, ciuesque sibi addictos, sibi ad bella parauerat. Non adfuêre solum Francisco Principi Mediolani et Nouariæ, quibus præerat Indigenæ, sed et Cremonæ, Alexandriæ, Hastæ, aliique aliarum Vrbium ciues, quos inter et Petrus Ianesius Cremonensis, comparuit, et Principis sese dicauit obsequio: seguitò Pietro de Ianesi, di Giaco, da Cremona, li felici progressi militari di Francesco Turriano, Prencipe della Plebe di Milano et di Nouarra contro li Visconti: qual vnito al Prencipe d'affetto et d'arme doppò molte vittorie, morì quasi delle riceuute ferite col' Prencipe: risanato, campò più

Documenta Cremonensia.

Franc. Zarrera in Vita.

Eadem Documenta Cremonensia.

più anni in Cremona, con nome di Guerriero.

Familiæ Cremonenses. Ex Catharina de Touaglia, nobili Matrona Cremonensi excitauit duos filios Ianesios Iacobum et Paulum.

Ambrosium fratrem describo qui acquisitos patris in curia Romana fauores quasi sibi collatos et in se diffusos expertus est, dum in eadem Curia, excellens doctrina, ab Honorio III. summo Pontifice S. Eustachii canonicatu inauguratus est: quid inde viro eruditio, et legum perito acciderit, me prorsus latet. (Acta Romanæ in Familia conseruata.)

Documenta Familiæ. Paulum Ianesium, fratrum III.^m magistratu incognitum produco; quem quidem floruisse Cremonæ circa A. C. 1284. ferunt; magistratum vero prætereunt. Innuptam vitam duxiße tradunt, depositionis tempus non allegant.

DE IACOBO MARC. F. IANESIO: PAT. VEN.

GR. VI. Iacobum Marco Patre natum, Ianesium, exhibeo: Patricium Venetum deprædicandum, extollo. Iam Marcus, Iacobi pater: Iam Iacobus, Auus: Iam Nicolaus Proauus Venetias inhabitantes, vnice Dominio addicti, et ad Publica consilia (ad annum eâ ætate prorogabantur) passim electi et admissi Venetiis inclaruerant. Iam Marcus ex instituto Maiorum, et dispositione Maioris consilii, publicis Muniis inscriptus, nonnullis erat perfunctus cum decore; hinc Iacobus, paterna insequens vestigia, imo superans, functiones, per plura Tribunalia digressus, sæpius ad maiora comitia Electorum suffragiis fuerat assumptus et translatus. Vltra acquisita merita Fortuna fauit Iacobo: quod anno 1297. (eo anno, amandatis annalibus, in perpetuum absque vlteriori renouatione claudebantur) clausis comitiis inueniretur insertus, quapropter et ipse, eiusque filii, et posteri, iisdem censebantur inclusi, et absq; aliâ electione, aut electionis renouatione semper dicebantur de Maiori-Consilio. Ex quâ clausura, et (vide supra in Vita Fol. 26.) (Chronicon Maurocenum in electione Familiar. Consilii.)

subsistentiâ

Subsistentiâ non innouandâ, Orta est dignitas Patriciatus: Dignitas sane, quæ omnes, qui essent de maiori consilio tam clauso, vel continuato, Patricios diceret, et â Populo separaret. Dignitas, quæ proinde Iacobum Ianesi seu Ianesium, Patricium Venetum (quod penes ipsum pro parte esset Dominium), eiusque Posteros Patricios Venetos nominaret, et sisteret nominandos. Sic Ianesii inter Proceres Venetos relati, per id tempus claruerunt. Iacobus autem vt nouis acquisitis honoribus fieret satis, nonnullis subselliorum publicorum muniis fuit addictus, et exercitatus. Fu Giacomo de Marco Ianesi, ritrouato nel serrar del maggior consiglio, del medemo maggior consiglio onde rimase lui con tutta la sua descendenza dell'istesso maggior consiglio. Hebbe doppò più cariche conuenieuole. — Idem Chronicon Maurocenum — Idem Chronicon Chronica Veneta apud FF. Minores conuentuales Venetiis.

Eleggit interim Iacobus sibi in coniugem Constantiam Agedi, Ioannis filiam. quæ Nicolaum et Marcum filios Ianesios marito dedit. — Familiæ Venetæ.

DE PETRO, NICOLAO, ET MATTHÆO IOAN. FIL. IANESIIS.

Iam suprà indicaui Ioannem seu Ianem et Rarmeraldum fratrem actis publicis Parlamenti Patriæ Fori-Iulii, inter Milites, Feudatarios, et Castellanos Patriæ fuisse censos, eumdemque honorem licitè filiis, posterisque suis communicare potuisse. Hinc eodem potitus Petrus, Vtini præualuit circa A.C. 1276. prærogatiuâ dignitatis: Fioriua in Vdene in posto riguardeuole. Raimundum Turrianum per id tempus Patriarcham Aquileiæ, (mira in Foro-Iulio patrantem) secutum ferunt, tam animosè tam zelosè, vt Petrum, Cremonensibus Ianesiis parem, qui se totos Turrianis Mediolani Principibus dederant, si non obsequio superiorem, quisque iudicauerit. Secutum ferunt, etiam communicatione et insinuatione consilii, ita vt Princeps Antis- — GR. VI. — Vide Folio 27. 28. suprà — Documenta Fori Iulii — V. Raimundi Patriarch. penes Zazaram

-tes

:tes plura ex eius vrgentibus monitis, nunc erigendo nunc demoliendo, in Patriâ peregerit, etenim cum ex
candidus lib. 5. tota Italia, ciuilibus seditionibus fluctuante, complu:res nobiles familiæ, ex tunc et antea profugæ Raimundo Patriarchæ, tanquam communi omnium parenti ad:hæsissent, singulas non secus ac filios amplexus est; sed cum tantis populis vrbana nobilitate insignitis (omnes Candidus enumerat) primus ciuitatis mœ:nium ambitus non fuerit capax, quare suburbia muro altero stadio quadraginta cingenda ex ami:corum et fidelium consilio cinxit, Portis duode:cim cum speciosissimis turribus erectis. Præclarum Raimundi opus, indigenas in perpetuum sibi obstrinx:it, quos etiam exstructis in ciuitate puteis publicis, eo dem adminiculante consilio, vehementius sibi de:
candidus ibidem in Vit. Raimundi Patriarch. uinxit. Puteos inquit Candidus, quinque mirifica passuum quinquaginta altitudine ære suo, ad vrbis commodum, vetustate collapsos instaurauit. Nec hic substitit Raimundi Patriarchæ magnificen:tia sed ad muniendas Vrbes vltra et vltro sese conuer:
candidus ibid. tit. Inde eisdem consiliis motus et permotus: Tulme:tinum oppidum frequens in montanis Carniis, mœnibus ornauit. Hinc etiam Tulmetii transmi:grationem, originem sumpsisse ferunt non quod Ianesii, quantocyus oppidum inhabitare contende:rent, sed quod adepto iure commorandi, opportunio:re tempore stabiliendi Domicilii sibi reseruarent fa:cultatem Tulmetium ergo per id tempus excurre:re licuit, non vero Tulmetii sedem solidare: quæ quam:uis proprium concerneret emolumentum, longior absentia, longior a curia mora Principis offendisset obsequium. Hinc inferendum hanc Tulmetii commo:rationem breuem non continuam fuisse, quod vel ex eo constat, quia posteriori ætate Vtinum Patriæ Prin:cipum Aulam Ianesios inhabitasse, Curiam frequen:tasse infra inclarescet: temporalis autem eâ ætate

transmigratio

transmigratio, commoratio, et Iulmetii inhabita=
=tio plus consilii partum (erectionem et mœnium mu=
=nimen) quam inordinatum aliquem propensioris
spectabant affectum.

Ne *autem hæc omnia gratis edicere videar: in om*
nibus, et pro omnibus Annalium produco veritatem:
Ianesi, *allegant*, vennero da Lombardia, della città di Cremona, furono di grand intelletto, Nobili e cortesi: teneano amicitia con tutti che erano ama=dori della Patria. Di questi restò vna Linea in Cre=mona: et quella che venne in Venetia fu separata in due rami, vno de' quelli, fù spesse volte del mag=gior Conseglio, che ogni anno verso san Michiel si mutaua, et Giacomo q Marco fù eletto di che si scambiaua l'anno 1296. onde rimase nell'anno seguente 1297. del medemo conseglio, quandòsi serraua, che vuol dire, che non si rinouaua più, nè si mutaua, mà s'intendeua che tutti quei, che era=no eletti nell'anno 1296. et furono nell'istesso mag=gior Conseglio serrato, rimanessero con tutti loro descendenti, et si dicessero sempre del maggior conseglio, senza altra elettione ò mutatione, et così quel Giacomo Ianesi di Marco con suò fi=glio Nicolò, rimasero del Maggior conseglio et furono cauati dell'ordine popolare, mancò però questa linea in Zuane Ianesi q Nicolò, che era Aduocato per le Corti, l'anno 1373. 3. Aprile. L'altro ramo restò frà il popolo nella persona di Piero q Ianes ò Zuane, è fratello di vn altro Nicolò Ianesi. Questo Piero, si tratenne in Fri=uli, seguitando li suoi Progenitori, quali, benche hebbero casa in Venetia, la più grand parte dell' anno stauano in Vdene, ouero in altri luoghi del Friuli in seruigio del Patriarcha di Aquileia pro tempore signore della Patria. Piero sudet=to continuò il detto seruitio de suoi Maggiori

Chronicon Pa-
tauino-Vene-
tum.

mà

mà con più forza et vigore di tutti li altri, percioche l'haueua fatto come necessario di conseglio et dell'opera al Patriarcha Raimondo della Torre, doppo che lui haueua riceuuto nella sua città di Vdine vna gran quantita de Famiglie nobili, che fuggiuano delle loro habitationi durante il gran torbido dell'Italia tutta. Onde Piero conseglioli d'aggrandirla, di rinouare i pozzi publici di murar Tolmezo nella Carnia, di Fabricar chiese et spianar fortezze.

Candidus lib.5. histor. recenset omnes Familias.

Vide Candidum lib.5. citat. in Vit. Raimund. Patriarch.

Tantus ergò Patriarchæ Consiliarius, per viginti-quinque annos quibus Raimundus Foro-Iulio imperauit, inclaruit. Causa fuit, quod Petrus, Ianesiis Cremonensibus qui continuum et indefessum Turrianis Principibus detulerant obsequium esset ortus et procreatus. Hinc Raimundus Princeps-Antistes certâ Viri sanguinis propinquitate fundatus, securum fidelitatis Petri sibi promittebat effectum.

Petrus elegit in Vxorem: . . . . . . quæ Thomam Ianesium Filium marito dedit.

Sequitur Nicolaus Petri frater, eiusdem Ioannis filius qui Venetiis floruit circa A.C. 1280. et posteriori ætate. Floruit Venetiis inter ciues, præsertim quod euidenter constaret, eum continuo ex more Maiorum ciuitatem inhabitasse: Floruit publicis quibusdam functionibus decoratus imo bis annalibus consiliis insertus.

Chronicon Maurocenum.

Nicolò Ianesi de Iane l'anno 1283. et 1286 de maiori consilio. *Hinc post clausuram Comitiorum, illis se inscribendum offerebat: sed propter Decretum de quatuor annis, non fuit admissus: hoc autem Decreto Statuebatur, quod omnes illi, qui à quatuor annis proximis ante clausuram, fuerant de maiori Consilio, possent scribi in Consilio de Quadraginta in ordine ad probationem, et in eodem votis excipi: quod si in eodem duodecim vota sibi vindicassent: esse et intelligi debere de maiori Consilio; cum verò Nicolaus numerum quatuor annorum, longe excederet, repulsam tulit. Hanc grauiter tulit, et quamuis inter*

Item Chronicon Maurocenum.

Ciues

ciues originarios numeraretur, eo secundi ordinis venetæ nobilitatis honore non viuebat contentus, quem tamen morte præuentus non est assecutus.

Fraterno stimulatus exemplo Vxorem duxit Bettinam Agrinaleam Patricii ordinis fœminam, ex quâ Ioannem et Petrum Ianesios Filios recepit, quos infrà explanabo. Familiæ Venetæ

Sequitur fratrum tertius Matthæus, eodem Patre Ioanne Ianesio genitus, qui vagam vitam, nullibi Stabilem vti à iuuentute incœperat, virili ætate terminauit, nunc venetiis, nunc vtini, nunc alibi, nunc in laboribus plurimis, nunc in itineribus frequenter, subsistere voluit, et nunquam substitit. Innuptus vixit innuptus deiuixit. Chronicon Maurocenum

DE IACOBO, ET PAVLO, PETR. FIL. IANESIIS

Petrus Ianesius, Cremonæ Iacobo patre natus, floruit, claruit ibidem A.C. 1283, et produxit duos filios Iacobum et Paulum Ianesios. Quorum prior Cremonæ inclaruit circa A.C. 1321. difficili tempore vixit quo omnia susque deque Mediolani vertebantur, contradicentibus Turrianorum et Vicecomitum animis, viribusque: bello victis Turrianis ad Vaurum et Vicecomitibus cum potestate Mediolanum introductis, auctoritate Henrici VII. Imperatoris. Hinc constituto in dubio, ipso ciuitatis Dominio, in tanta Ciuitatis consternatione, quo se veterent Turriani vix sciebant, quo se verterent Ianesii planè ignorabant. A muniis itaque publicis potiùs abstinere voluit Iacobus, cum Turrianis, iam pridem Ianesiorum Patronis, quam Vicecomitibus nouis Principibus cum nouâ clientelâ adhærere. Liberam igitur à publicis functionibus vitam duxit, ne functionibus inscriptam, et functiones, et ipsam forsan vitam deponere cogeretur

GR. VII. Monumenta cremonensia supra allegata

Sumpsit tamen in coniugem: . . . . .

quam

quam aliquandò duorum præclarissimorum filiorum Nicolai et Iacobi matrem vidit.

Eadem monumenta Cremonensia — Alter filiorum fuit Paulus, qui floruit Cremonæ circa Annum 1324. Magistratu quidem, sed mihi hactenùs incognito. Vixit Cremonæ, ibidemque decessit liber

Ibidem. — et solutus à connubio, contra eos qui eum coniugatum ferant.

DE NICOLAO ET MARCO, IACOB. FIL. IANESIIS, PATR. VEN.

GR. VII. — Dum hæc Cremonæ currebant tempora, Venetiis eadem ferme ætate floruère duo fratres Ianesii, Nicolaus et Marcus, Iacobi Patricii filii: Nicolaus A.C. 1325. et Marcus 1328. Nicolaus coniugatus, Marcus à connubio liber. Nicolaus Vrbanis exercitiis addictus, Marcus forensibus negotiis occupatus. Vterque de maiori consilio, vterque quibusdam muniis publicis (pauca per id tempus frequentabantur cum litigandi genium magis amicorum nutu, quam Iudicum sententiâ moderabatur) deditus et applicatus. Marcus posterior ætate, prior sensit, et est expertus mortalitatem. Nicolaus, prior natiuitate, fratre posterior vixit dignitate. Marcus vitam finiuit sine liberis. Nicolaus ex contracto connubio cum: . . Dono Nicol. Fil. Ioannem filium Ianesium recepit.

Chronicon Mauroceni, eiusdemque familiæ sparsæ.

Ibidem

DE THOMA PETR. FIL. IANESIO.

GR. VII. — Foro-Iuliensem Lineam repeto, et in eâ Thomam Ianesium Petri filium inuenio: Petri famosi Raimundi Turriani Aquileiæ Patriarchæ, qui eâ ætate Foro-Iulio dominabatur, consiliarii. Thomas, filius D. Petri Ianesi, de Vtino. Floruit autem Thomas 1330. et multò post, iampridem paternis disciplinis imbutus, quas tamen Raimondo Patriarchæ A.C. 1298. demortuo, communicare nequiuit, Pagano ex Cauernia fratre nepoti, et Cassono ex

Instrumentum publicum: . . Anni 1408.

Napo

Napo Principe fratre Pronepoti, Aquileiæ Patriarchis, communicauit. Interim Miles et Feudatarius Patriæ vixit, et in Virili ætate vita functus mundana re=liquit.
Ex: . . . . ductâ Vxore Thomas Nicolaum et Ioannem filios Ianesios procreauit.

DE IOANNE ET PETRO NICOLI F. IANESIIS.

Ex Agrinali matre Nicolai coniuge, Ioannes et Petrus Ianesii, procreati sunt filii: et inter Ciues originarios censi! Premebat fratrum animos, Vti iampridem Nicolai patris presserat magnanimitatem, esse ei diei de comitiis Generalibus. Sed vti pater infirmo nitebatur fundamento, sic infirmiori sane filii sustentabantur; hinc licet niterentur includi, semper remansere exclusi: ciuilibus tamen, et Ciuibus propriis, culti fuêre exercitiis: ea me latent incognita; hoc solum accepi Ioannem rei Monetariæ inuigilasse, et cuidam magistratui fuisse adscriptum, Zuane Ianesi fu della cecca: Floruit tamen circa A.C. 1332. coniugatus: cum: . . . . in matrimonio vixit, et ex eâ Nicolaum filium recepit. GR. VII. vide suprà fo. 34. Famil. ciuicæ penes ziliolum.

Petrus frater, eodem Nicolao patre genitus, vixit à connubio liber et solutus, floruitque cum fratre eodem ferme tempore, quo frater.

DE NICOLAO, IACOB FIL. IANESIO, ARCHIEPISCOPO &c. ET IACOBO FRATRE.

Nicolai elogium mihi subministrat Bernardinus Faynus, cum scribit: Nicolaus Ianesius Cremonensis floruit 1378. (erat per id tempus Episcopus Brixiæ) post quinquennium Archiepiscopus Beneuenti, indeque Neapolis sublectus est. Senectam GR. VIII. Bernardinus Faynus sub Episcop. Brixiæ

clausit

clausit Anno 1389. sedente Bonifacio IX. et imperantibus Wenceslao et Andronico, et ad Aram SS. Sacramenti in Ecclesia cathedrali traditur tumulo.

Ferd. Vghellus. sub Archiep. Beneuent. et sub Arch. Neapol.

Beneuentano Archiepiscopatu donatus est 1382. et post annos duos defuncto Ludouico, ad hanc Neapolitanam Ecclesiam translatus est, quinque omninò annis integrâ famâ virtutis in eâ dignitate vixit, quandoque variâ asperâque fortunâ agitatus, cum defuncto Carolo Rege, Ladislaum filium veneratus, in Ludouici Andegauensis manus incidit, qui illum à suâ Ecclesiâ exulare compulit anno 1387. in patriam se recepit, in quâ animi mœrore obiit.

* 1389. 25. Augusti.

Monumenta Cremonensia.

Iacobum Ianesium fratri iungo: vixit hic Cremonæ et coniugi : . . . . . . sociatus vixit: suis inuigilauit negotiis œconomicis, et publicis inscriptus ciuitatis muniis Cremonæ floruit circa A.C. 1360. Cuius hic prosequi generationem planè superfluum diiudicaui, cum eius linea, iam tum ab anno 1174. ab aliis per sex sibi inuicem descendentes, annexasque personas, separata, vix aliquid cum cœteris Ianesiis habeat commune, iisdemque amplius posteriori ætate annumerari nequeat.

DE IOANNE, NICOL. FIL. IANESIO, PATR. VEN.

GR. VIII.

Familiæ Venetæ ex Stemate penes Marcum Barbarum.

Ioannem Ianesium, Nicolao patre genitum Patricium Venetum exhibeo. Virum non vno honore prosequendum, publicis priuatisque causarum patrociniis inscriptum, addictum et vnicè inuigilantem. Oratorem non vulgarem non tam linguâ et mente, quam Iure et Iuris prudentiâ præualentem. Iuris-consultum non contemnendum, vtpote qui inter primos, doctâ Legum laureâ redimitus, Patricios viros appar... Etenim constans est sententia, Andream Dandulum, Inclytum Venetiarum Ducem. . . .

Ducale

Ducale solium, eleuatum, ac sereniss. Reipublicæ primâ et primariâ dignitati sublimatum, paulò ante exaltationem suam Doctoratus honore, omnium primum inter Patricios, Nobilesque Viros Venetos floruisse insignitum; eumque, Ioannem Ianesium, Iuris scientiâ et Doctorali prærogatiuâ proximè fuisse secutum. Andreas anno ætatis suæ trigesimo tertio Dux electus, Ioannes causarum Patronus productus. Andreas Dux vndecim annis Reipublicæ præfuit, Ioannes Patronus vltra triginta annos clientibus profuit. Anno tandem 1373. omnem curam, omne patrocinium morte præuentus, deposuit, et in ipso, hæc Patricia Ianesiorum linea defecit, vtpotè sine prole defuncto. Mancò questa casada, in sier Zuane Ianesi, essendo aduocato per le corti del 1373. quæ aliorum Annalium fide roborantur, his verbis: Mancho questa linea de Ianesi, l'anno 1373. 3. Aprile in sier Zuane Aduocato per le Corti — *Chronica apud FF. Minores Venetiis.* — *Chronicon D. Io. Franc. Maurocen.*

Vxorem duxerat Ioannes . . . . quam aliquandò fœcundam futuram sperabat: hanc contra, infaustâ spe delusus, amisit infœcundam.

DE NICOLAO, ET IOANNE, THOM. FIL. IANESIIS.

Circa annum Christi 1330. et posteriori ætate Nicolaus et Ioannes, fratres Ianesii, Thomâ patre nati vitâ, moribus et dignitatibus floruêre. Nicolaus auita insecutus vestigia, Fori-Iulii commorationem non deseruit, nisi eo tempore, quo Venetam habitationem (quam Maiores sui instituerant et obseruarant) vel negotiorum ergò, vel Iuris Ciuitatis conseruandi causâ, repetendam diiudicabat, quam Ioannes frater, idm pridem in eâ natus, sibi reddiderat familiarem. Nicolaus ergò, Vtini passim subsistens inter — CR. VIII. — *Monumenta Foro. Iuliensia in genere, et Venetiensia in specie.*

inter Patriæ Milites et Feudatarios, honoris et possessionis iura, à Progenitori... accepta, sibi suisque propri... enumerabat: eorumque refulgebat ministerio, quo et exercendo, et protegendo, vitam consummauit. Militaris gloriæ magnitudine auctus est quod Ioannem dictum Ianem, præstantioris nominis Militem serenissimæ Reipublicæ Venetæ, asserenatis Victoriis, de Turcis relatis, accedentem auxiliarem, mundo dederit ... tum nimirum ex ... ...

Genesis Familiæ Ioannes, alter Thomæ filiorum Venetiis ... tuit commoratus, à Nicolao fratre ... Publicis ibidem muniis, Ciuibus ... Nobilitatis ordinem ... additis ... floruit, et ætate ... deflorait.

DE NICOLAO IOAN. FIL. IANESIO.

GR. VIII. Floruère hâc ætate Venetiis, plures Ianesii, et Nicolai et Ioannis appellatiuis insigniti. Hic Nicolaus Ianesius ibidem inclaruit circa ... 1338. et paternum munus, paulatim perfungendo, sibi assumpsisset, si Vita Marcus Barbarus ... longior Nicolai produxisset ætatem. Zuane Ianesio ... della Cecca, qual Nicolò suo fiolio nella funtione doueua seguitare, ma questo morì giouane senza moglie onde fù estincta la linea. Sic ... Ianesiorum linea in hoc Nicolao finem sumpsisse cognouit.

DE THOMA, IOANNE, SEU IANE, ET PETRO, NICOL. FIL. IANESIIS.

GR. IX. Triplicem Nicolai Ianesii generationem in Tabu... vide supra Folio gradu IX. inuenies, videlicet Thomam, Ioannem seu Ianem, et Petrum, tres præstantissimos ...

circà An... fo ... et pos ... et bellico honore ... adeptus, auitus ... Miles et Feudatarius Patriæ ... tus, et Feudatariorum functionibus confestim ... et inclaruit. Accidit ... anno ... 1368. Carolum IV. Lucemburgicum, Ioannis Bohemiæ Regis filium, ... Imperatorem electum, Romam per... Forum Iulium intrasse, pe... in Patriæ Metropoli, cum Elisabetha ... Filiâ quartâ coniuge suâ Imperatrice ... Marchionum, comitum, ... Germaniæ nobilitatis ... ad tempus Vtini substi... ordinis famulatum ... vtrique ... deferendum. Hinc ... Patriæ ... ad obsequium: adfuit ... Thomas ..., qui ilicò Principibus ... ad honora... brachiale sustentaculum ... Vtini ... do, et redeundo experiren... Tomaso fu braccier alle Dame ... che Carolo IV. si portò in Vdene con l'Imperatrice sua consorte, il che seguì dell'anno 1368. Plura me latent: Vitam innuptus termina... lineam suam termino proximam non ... prole plane exstinxit. Palladio nella Histor. del Friu. II. Fol. 383.

Ioannem sive Ianem Ianesium illustrem: Ioannem ... sanguine procreatum; Ioannem à primis ... annis natalibus deditum; Ioannem marinis ac ... bellis naturæ quadam propensione ad... dictum; Ioannem plures orbis partes, easque ma... bellandi incitatus ardore, oberrantem: Ioannem tandem plus Militem natum, quam Venetum ... elevatum; plus Bellatorem efformatum, quam Fori Iulii ... digenam propagatum: Ioannem Vaoodi

Vedar

2

Veder il mondo, si portò a venetia sua antica Patria, doue fatto soracomito in o. casione ... della Serenissima Republica col Turco, mostrò il suo gran valore. Parandam classem in christiani nominis hostes Petrus Iustinianus allegat: quum a Turcorum incursibus maris Imperium continuo infestetur; ... quorum impetus coercendos valida classe opus erat. Paratam affirmat Sansouinus cum scribit: Lega della Republica col Papa, con l'Imperatore, et col Re di Francia contro il Turco, Generale dell'armata Pietro Zeno. Præfatis instructam Triremium plura Chronica Veneta declarant: Ioannem Ianesium, Triremi præfuisse ... testimonio solidatur obtentam per Petrum Zenum ... victoriam præfatus confirmat Sansouinus ... species transeo ... Ioannis Ianesii virtutem bellicam examino. Hanc Maurocena scripta, admirandis colorum varietatibus adumbrare non desinunt cum sequentia verba producunt: Fu da ... in questa battaglia con Turchi, come ... certo ... o Ianes de Ianesii soracomito, originato da Venetia, trapassò con compagni dal suo nauilio ... tile, in quella d'un Turco, chiamato Aslan Chamer, qual dato tanto nella testa del Turco, che la cascò dal busto, qual la prese, et la ligò per ... mezzo del suo scudo per dar essempio a suoi compagni dal suo gran coraggio. Quæ confirmantur his aliorum chronicorum verbis: Ianes Ianes de Nicolò ... prese Aslan Chamer gran Corsaro Turco, et oli taolib la testa, quale attaccò al suo scudo, et fu causa della vittoria; Victoria quam Petrus Zenus, ut supra, sibi asseruit. Ex his Annalium verbis plura exactamente perpendenda, colligenda: Primo, bellum Venetum Turcis illatum: Secundo, belli victoria: Tertio, victoriæ causa. Bellum circa annum 1334. confœderatione Pontificiâ, Cæsareâ et Regiâ solidatum. Victoria ... Populi veneti ...

ta

Petrus Iustinianus lib. IV.
Franc. Sansouinus in Chronic. sub annum 1334.
Chronica Veneta ... obuia.
Chronicon Maurocenum
Franc. Sansouinus ibidem, ut supra.
Chronico ... Maurocenum ut supra.
Marcus Barbarus ...
Chronicon Patauino-Venetum penes Dominos Bragadenos

ta, et sacratam. Causa, Ianesii factum, audacius patratum, et aeternitati immolatum. Causa in vno orta, in omnibus terminata; tantum enim Ianesius vnius Turcae truncando caput ferme peregit ac si reliquorum omnium capita detruncasset, quia quod in vno animose fuit patratum, in reliquis patrandum exhibuit. Timorem maximum hostibus incussit, dum caput vnius à corpore sejunctum, et Clypeo impositum, reliquorum omnium euocauit ad mortem; suos excitauit ad imitationem, et hostes cumulauit horrore. Ianes ergo superauit Aslan, Ianesius Leonem (Aslan, Leonem Arabi ac Turcae dicunt) deuicit. Ioannes Charner, hoc est Lunam, imminuit: sic Ioannes Ianesius Leonem de Luna superauit. Ne mireris, Leonem: Ioannes enim dominabatur olim Leonibus in deserto; Lunam: nempè bicornem et quasi vacuam, ad nihilum reduxit, quod summi solis esset minister, Luna subpedibus eius. Ioannes indè factum laboris extulit in signum honoris, dum Leonis capite, Lunam mordente, armorum parmam exornauit, et sic exornatam posteris inscripsit, in praestantioris animositatis indicium, et perpetuum adeptae Victoriae memoriale.

Aliud, quasi innatae virtutis bellicae, in recuperatione Fossae Clodiae Ianesius dedit experimentum, quod Pettauino-Venetum Chronicon, consequenter post enarrata suprà verba; et fù causa della vittoria, subiungit, come hebbe gran parte nella recuperatione de Chioggia. Sicut Annalium fide publica Maiestas, magnis Ioannis animis, magnis gestis, magnis victoriis sese referat deuinctam.

Idem chronicon quod supra Fol. praeced. vide Fol. 42. praecedenti circa finem. Idem Pettauino-Venetum.

Adfuit Ioanni coniux: . . . . ex quâ suscepit Nicolaum et Antonium Ianesios filios, infrà illustrandos, cum quibus Vtino Tulmetum in Carnia, munere publicò armatus et munitus Domicilii sedem transtulit. Ripatriato poi, et portatosi in Carnia a Tolmezo nella Carnia, prese colà la sua

pd Cronica testimonia.

23

14. habitatione et mori, lasciando due figliuoli Nicolo et Antonio

[...]nesis Famil. Ad Petrum Ianesium Nicolai filiorum tertium transeo explicandum. Floruit hic militaris ordinis Vir, et non secus ac fratres, Patriæ Feudatarius: quod se[...] euidenter apparet, quia Vmbraculo honoris et cæsareo, tempore commorationis præfati Caroli Imperatoris fuit inscriptus, quæ prærogatiua decoris, non nisi Feudatariis, omni æuo, simili oblatâ opportunitate fuit commendata.

[Pa]lladio in Histo[ria] loco citato. Pietro Ianesi fu vno dei destinati à portar il Baldachino allo stesso Imperatore Carolo IV. cæterum Nobilium more in Patriâ vixit, et innuptus iunioris adhuc ætatis deuixit.

DE NICOLAO ET ANTONIO IOAN. FIL. IANESIIS.

PR. X. Hactenus Ianesiæ Gentis ex Germaniâ transmigrationem, et cremonensem in Italiâ commorationem indicaui: Hactenus Venetam cremonâ factam Ianesiorum translationem, vnà et habitationem, imò et Prosapiæ ibidem diuisionem in Patricias et Ciues Originarios discriminatam illustraui: Hactenus Patriciorum Lineam caducam; Ciuium in duas partes distinctam, partem apud Venetos permanentem et inibi exstinctam, partem, Forum. Iulium petentem et superstitem indicaui: Hactenus, Foro-Iuliensem Ramum in Patriâ, illustri militari ac Feudatariâ Nobilitatis prærogatiuâ florentem adduxi: Hic, à Ioanne Ianesio præstantissimo Heröe, et Turcarum Victore, Tulmetium ad propriâ, quæ iam pridem Petrus Proauus parauerat, productum Ramum, et in hæc vsque tempora protractum explanabo.

Nicolaus igitur Ioannem patrem comitatus Vtino Tulmetium

Tulmetium transiit et secessit. Fauit Tulmentio confestim et cadurinis. Etenim Tulmetum sibi prospectum cupi:ens. Anno 1412. Nicolaum Ianesium ccc. militibus subsidiariis, in Cadurinorum auxilium submitten:dis, præfecit. Dum ipse cum suis occurrit. Negroni Posti:lio, qui cadurinæ Militiæ imperabat, ex promisso occurrens, nescio quo fato, illico, viri militaris, alias non contemnendi, incurrit indignationem: hinc ma:le exceptus, peius ad hyberna ductus, non parua cum gente suâ, militaria sustinuit incommoda quæ de die in diem dum crescerent, Danieli del Mon:te supremæ Tulmetinæ Militiæ Præfecto, fuêre denun:tiata, vt crescenti malo obuiaret, et Negronis teme:ritatem, si fieri posset, mitigaret. Ad tempus pro:telatum negotium: Tulmetini ergò, hinc duriorem longo mensium spatio passi penuriam, aliaque fri:goris et æstus incommoda et detrimenta, inde incor:rectam Negronis mentem experti, imò obduratam præsentientes, Domum Patriamque suam repetere tentarunt, Accurrentem et prohibentem Negronem tumultuariâ manu trucidârunt. Nicolaus ne sibi culpa consilii imputaretur, substitit: sed pri:uatus militari gente tempori indulsit: ne tamen ocium, destitutus milite quærere videretur, ad suos tandem, annuente Patriæ auctoritate, et concurrente Fori-Iulii Feudatarii ac Castellani, quâ viuebat insignitus prærogatiuâ, sese recepit. Histori:am Palladius accuratè tradit his verbis: Nicolo Iane:si nell'occasione, che la Gente Austriaca tentaua il passo di Cadore nell'anno 1412. fu fatto com:mandante di 300. Fanti, che Tolmezo spedì in soccorso a' Cadorini. Narra l'Authore, che frà i capi della Gente cadorina vi era Negrone Posti:lio huomo appresso i suoi di molto credito, à cui fù conferita la Cura di far suelliare alle genti d'Armi

Palladio nelle sue Istorie del Friuli Fol. 473.

u

d'armi, e particolarmente d'inuigilare, acciò li solda-
ti forastieri giunti al suo soccorso fussero ben trat-
tati. Portaua costui odio particolare a quelli di
Tolmezo, onde prouide ad essi de più incommo-
di alloggiamenti, e pretendeua da loro certe rega-
lie, non sodisfatte da gli altri. Li vettouaglie
erano all'istessi vendute di più alto prezzo, et
d'inferior conditione, ne in quella copia, che ad
altri soleua contribuire. Soffersero i Tolmetini
la odiosa partialità buon tempo, diedero poi d'es-
sa parte a Daniele del Monte supremo loro ca-
pitano, accio che all'inconueniente ouiasse, mà
egli ò non prestando loro credenza, ò non osan-
do d'opporsi al autorità del Negroni, con destro
modo protraheua il tempo alla resolutione.
Frà tanto li stancheggi s'auanzauano, i disgusti
si accresceuano, non senza nota d'essere i Tol-
metini soldati frà gli altri del essercito però ri-
sentiti, la doue presero questi deliberatione,
d'ouiare al sourastante scandalo, di leuarsi dal
campo et di ridurci alle loro habitationi. All'
improuisa mossa tutti i capi dell'essercito anda-
rono à trouarli per intendere la cagione et per
frastornare l'andata: il Negrone parimente
vi concorse frà questi; mà à pena giunto fù
dalla carnica Militia da ognintorno assalito, et
con molte ferite vcciso. Nell'instante me-
demo furono dalla stessa come ostaggi fatti
prigioni Vecellio Vecellio, Antonio Barnaboue
et Pietro Notaio, altri capi della gente di
Cadore, intimandogli la morte se la militia
della natione loro gli hauesse impedita certo
l'andata; onde non hebbe alcun deuieto, ma
sicura marchiò al deuiato Paese. Arriuata
vicina al Monte-Marco liberò li Ostaggii inco-
lumi

:lumi rimandano soli a' suoi e...

Indè Nicolaus à Militaribus abstinuisse videtur, ciuilibus iisque suis incubuisse negotiis.

Cum vero ex ductâ Vxore: . . . . . suscepisset filios octo, omnibus durante vitâ legitimam, quam ex hæreditate paterna expetere poterant, assignauit portionem. . . .

Anno tandem 1446. testamentum suum condidit quo vltimam suam patefecit voluntatem. Hæc, quæ in vitâ patrauerat, confirmauit, et quæ post obitum essent patranda indicauit. Imprimis autem in reseruatis sibi facultatibus septem filios superstites, et Simonem, ex Petro octauo filio, iam pridem mortuo, nepotem, in æquas et æquales portiones instituit: iniungens Iacobo, Baptistæ, Ioanni siue Iani, et Bartholomæo filiis, arctiùsque imponens Tutelam et Curam præfati Simonis, et Catharinæ sororis pupillorum nepotum, prædicto Petro procreatorum. Codicillis exinde adiunxit: "Quod si prædictæ Legitimæ reperirentur inæqualis valoris, videlicet maioris valoris quam alia, vel aliis, debeant æquare, se æquales facere cum aliis bonis dictæ hæreditatis, cum intentio et voluntas dicti honorabilis et prudentis viri D. Nicolai sit quod omnes sui filii, et Nepotes prædicti sint æquales in bonis suæ hæreditatis.

Consule testamentum. Ex testamento. ex codicillis

Strictius ligando filios, testamentum suum auxit sequenti Clausulâ: "Item ipse D. Nicolaus Testator voluit, iussit et ordinauit, quod nullus filiorum suorum, seu Nepos possit obligare, vendere, siue aliquem contractum facere super suis Decimis alicui personæ, seu cum aliquâ personâ extraneâ, nisi sibi-ipsis, et inter se fratres, et Nepotem prædictum et inter alios descendentes, per lineam masculinam"

His ita dispositis Nicolaus Ianesius, suis et mundo valedixit, obiit et abiit. . . .

Ad

Ad Antonium Ianesium eodem Ioanne celeberrimo Patre genitum illustrandum accedo, vt sicut Nicolao sic et Antonio, adeoque, duobus fratribus fiat satis.

Familiæ Genesis. Floruit hic in Patria circa A.C. 1410. et inter Optimates Tulmetini Oppidi census, innuptus quidem vixit, sed innuptam vitam variis vario tempore publicis perfunctis muniis cumulauit. Variis inquam, sed primariis, Fori-Iulii Castellani ac Feudatarii prærogatiuæ debitis. Sic Antonius ætatis suæ annos transegit, et quos in Foro-Iulio inchoauerat Tulmeti deposuit.

DE BAPTISTA, BARTHOLOMÆO, ANDREA, IANE, PETRO, IACOBO, CHRISTOPHORO & IOANNE, NICOL. FILIIS IANESIIS.

GR. XI. Octo Nicolai Ianesii Filiorum agmen ducit Baptista Filius, in Tabulâ Geneseos, primo loco positus. vide suprà Fol. 10. florens ætate circà A.C. 1429. ac innuptam vitam agens publicis et priuatis insudauit: Publicis quidem, Feudatarii et Castellani Fori-Iulii functionibus, nec non Tulmetii Oppidi muniis primariis. Priuatis verò communis Familiæ œconomicis, et Simonis ac Catharinæ, Nepotum suorum, Petri fratris filiorum ex enixâ testamentariâ voluntate Nicolai Patris sui invigilauit. Sic vitam duxit, sic vitam ad finem perduxit Baptista. Plura sub fratribus inuenies.

GR. XI. Bartholomæum Ianesium, eodem Nicolao Genitore natum, in Tabulâ Baptistam sequentem, explico: munere Nobilem, actione copiosum, gestis laudandum, et imitatione commendandum. Floruit Bartholomæus Tulmetii inter Optimates, vel eo solo intuitu, quod Maiorum vestigia sequens, Feudatariis prærogatiuis subsisteret ornatus

=ornatus, hinc primis Talmetini Oppidi honoribus auctus pristinam nobilitatem solidauit.
Hæc de Publicis, ad Priuata transeo: Iam pridem Nico=
=laus Pater omnibus passim filiis suis Simonis et Catha=
=rinæ ex prædefuncto filio Nepotum Tutelam et Curam commendauerat sed Baptistæ et Iacobo arctius in=
=iunxerat: his tamen Bartholomæus frater, voluntate potiùs quam necessitate adactus, in auxilium acces=
=sit; cum prædictos Nepotes ad ædes proprias receptos nutriuit et Francisco ac Beltrando filiis suis socios dedit: Tirò seco in vnione anco detti pupilli suoi nipoti, nudrendo et releuando li medesimi insieme con suoi fioliuoli Francesco Beltrando, e Nicolò. Eorundem curam bonorum adiecit: Nella diuisione della facoltà di Nicolò, Padre et Auolo re=
=spettiue con gli altri sei fratelli, e zii pur respettiue applicò al vantaggio del Nipote Simon. Domestica Documenta / Domestica Documenta
Hanc curam quâ fouebat Simonem Nepotem, exten=
=dit ad Sororem Simonis, Catharinam Neptem quam D. Donato Genea Cadurinæ non inferioris Nobilitatis Viro (Marito Catharina Nezza, sorella di Si=
=mon in S. Donado Genea di Cadore, Casa No=
=bile) in Vxorem dedit. Eadem Documenta.
Hactenus omnia bene, et sociâ fœlicitate processêre: Post vigesimum indè annum, nimirùm anno Christi 1566. nescio quo fato stimulatus Bartholomæus, nescio quo vento mutatus, multas iniustas prætensiones ex=
=cogitauit quæ non iam in præiudicium Simonis et Catharinæ Nepotum tenderent, sed exterminium paulatim procurarent. Nescio inquam quo modo, hanc sanguinis, strictioris nodi vnionem, iam per vicen=
=nium solidatam dissoluere ac rumpere valuerit, nisi vrgentis diuisionis bonorum, ac paternarum Nicolai facultatum separationis necessitate coactus: Poi doppo vint'anni d'vnione, venuto il caso di separatione e diuisione nell'anno 1566. sfodrò Bartholomio, pre=
=tensioni Domestica monumenta.

tensioni inoiuite; ed a molti preiudicii, al medemo nipote si fece creditore della dote promessa, ma non pienamente pagata à Catharina maritata nel S. Genea.

vide plura hac de re sub Catharina Ianesii, filia Petri Fol. . .

Si fece creditore straordinariamente di spese pagate per il Nipote Simon, à S.r Zuan-Antonio Nodaro, quando detto Simon trattò malamente nel Brazzo à Giacomo fioliuolo d'esso Zuan-Antonio contra la nota antica che principia: *Infrascritta sia la spesa che Noi hauemo fatta Baptista Ianesi e Bartholomio per nostro Neuodo Simon.*

Eadem monumenta. Si fece Creditore di molte spese fatte per far conzar la Casa tocata in portion di legitima à Simon.

Eadem munimenta. Item per hauer fatto vna porta di spesa nel muro della medesima Casa.

Eadem munimenta. Item per hauer pagato i debiti dell'heredità commune.

Eadem munimenta. Item per le gran spese che detto Simon ha fatto quando fu tegnudo in Alemagna.

Eadem munimenta. Item per le gran spese fatte per la liberatione del detto Simon tanto in Venetia, quanto altroue.

Eadem munimenta. Item per hauer pagato più altre somme indebitamente.

Tandem in tot tantisque expensis malè et indebitè factis, plures intrauere errores, qui seclusis fratrum gestis, ipsum solum Bartholomæum concernebant; hinc eadem Domestica Monumenta producunt Sequentia: In conclusione si osserua che nel consegnarli (à Simone) la sua portione, occorsero molti radighi, fatti per Bartholomio, il quale scacciò poi, vno a vno li altri fratelli, e restò solo.

Eadem Monumenta.

Sic cucurrit Bartholomæi Vita, quam ipse in summum detrimentum

detrimentum fratris sui Petri prædefuncti Filiorum et Hæredum, eorumque successorum longiori ætate duxit.
Ex ductâ Vxore: . . . . tres præfatos filios Franciscum, Nicolaum et Beltrandum, quos ocyus illustrabo, suscepit.
Post Bartholomæum in Tabulâ Geneseos, tertio loco comparet Andreas frater Ianesius, eodem Nicolao patre genitus: qui licet ætate floruerit circa A.C. 1449. Vixit iuuenis et innuptus, imo mihi magistratu incognitus, deuixit. GR. XI. Genesis Ianesiorum

Ianes siue Ioannes Ianesius, præfato Nicolao patre natus, in Tabulâ quartum locum implet. Ætate iuuenis florere incipiebat circa A.C. 1450. et publicis muniis, et priuatis functionibus, quæ omnia præmaturâ morte finem suum inuenerunt. GR. XI. Genesis Ianesiorum

Filiorum Nicolai quintus Petrus Ianesius numeratur, qui cum iuniores florentis ætatis annos duxisset circa 1424. et paulo post, Tulmetii Primoribus valedixit, eisque publicas functiones, quas in vita habuerat communes moriens commendauit. Iuniorem ætatem deposuit, et binam prolem quam ex: . . . . . . coniuge suâ susceperat paternæ ac fraternæ curis consignauit. Hæc præmatura mors, successoribus magna damna tulit et detrimenta, quæ iam pridem indicaui, et infrà euidentius inclarescent. GR. XI. Genesis Ianesiorum

Iacobum Ianesium, eodem Nicolao Patre procreatum, sexto loco Tabula pandit, qui cum circa ea tempora nempe anno 1420. floreret, et œconomicis ac domesticis negotiis, amandatis curis publicis, præ cæteris fratribus incumberet, tutelam Filiorum Petri fratris, iam pridem demortui, GR. XI. Genesis Ianesiorum

ipsi

ipsi per Nicolaum patrem testatorem, vltimâ sua voluntate primo loco commendatam libens suscepit, et ardenti animo administrauit.

Hæc vita fuit Iacobi, quam quidem à connubio liberam duxit, sed multâ curâ grauatam ad obitum deduxit.

GR. XI. Genesis Ianesiorum Septimum in Tabulâ sibi locum asseruit Christophorus Ianesius sæpius nominati Nicolai filius, qui inter Tulmetii Primores A.C. 1442. floruit, et non contemnendum in publicis Magistratus functionibus, locum sibi vindicauit, qui in vitâ clarus, post mortem memoriâ gestorum clarior effectus est.

Vxorem sibi sumpsit: . . . .

quam etiam vnius Martini, filii sui, Matrem constituit.

GR. XI. Genesis Ianesiorum Fratrum nomen claudit, si non octauus Filius, saltem octauo loco in Tabulâ positus, eodem Nicolao Genitore procreatus Ioannes Ianesius; qui pari fermè ætate, videlicet A.C. 1436 Tulmetii inter fratres floruit. A publico Magistratu abstinuit, et Domesticis curis, licet innuptus inuigilauit, quibus Nepotum ex Petro fratre defuncto superstitum Tutelam et curam, quas ex iusto et æquo administrauit, adiunxit.

DE FRANCISCO, NICOLAO, ET BELTRANDO, BARTHOL: FIL: IANESIIS.

GR. XII. Ad Duodecimum Ianesiæ Genesis, in Tabulâ effiguratum Gradum illustrandum progredior, et in eo Bartholomæi Filios Ianesios, primo loco positos explicandos

=dos assumo. Franciscum ergò Ianesium, hoc Bartholomæo patre genitum, qui Gradum primò format, circa A.C. 1485. floruisse constat. Ætatis florem Doctoratus laureâ, Anno Christi 1485. Innocentio VIII. Vniuersalis Petri, Christi Vicarii, cathedræ Pontificalia, Romæ administrante, in celeberrimo Patauino Lycæo sibi asserta, exornauit, quam etiam exindè factis gestisque propriis condecorauit. Iam tum Tulmetii oppidum, licet Patriæ solum, Francisci oraculis et Responsis arctum nimis, strictumque videbatur, hinc ampliora spatia inquirenda: Vtinum transmigratio facta quæ, nouis à fundamentis exstructis ædibus fuit solidata. Ilicò Francisci Doctoris et Oratoris nomen, ædibus licet capacioribus, concludi nescium, totam quà latè patet Vtinensem ciuitatem adimpleuit, et ocyus tam pretiosum Francisci Nomen Nobilium consilio inscribendum curauit, eumque cum Nomine amplectens, omnibus ciuitatis primarii Legationibus, per id tempus occurrentibus, amplissimè præfecit, quibus tam abundè satisfecit, vt anno 1511. Marani Prætor fuerit electus et constitutus. L'Anno 1511 Francesco Ianesi Dottor, da vdine, fatto Podestà à Marano.

Documenta domestica ex publicis excerpta

Nec satis: Ipsa Serenissima Respublica, vt plenius Francisci ingenii dotes, vt in gerendis rebus prudentiam nouerat, virum idoneum euocauit, ipsique publicis tractandis negotiis commissis, suo nomine in Hispanias misit, secretisque instructionibus onoratum ac Publico Diplomate roboratum dimisit. L'anno 1518. fù chiamato Francesco Ianesi da Vdene dalla serenissima Republica, et spedito à Napoli, et alla corte di Spagna, à maneggiare Publici interessi: et si conseruano le commissioni et instruttioni à lui date dal senato, come molte

Monumenta publica. et ipsa eius delegatio.

1ettere

28

lettere publiche, che comendano e laudano, il di lui operato, conseruandoui anco le memorie scritte di spese et altro nel suo viaggio.

Ex tanto itinere, ex tantis in Hispaniis agitatis, acconclusis negotiis A.C. 1520. Venetias redux Franciscus Ianesius prænominatus, impositi muneris exactam rationem senatui dedit, et magno cum honore recessit. sed vti abyssus abyssum inuocat, sic depositum onus, nouum sibi imponendum euocauit, quando D. Marinus Georgius recens Patauii Prætor electus, Franciscum illico suum Præturæ vicarium delegit et constituit: Ritornato dalla Corte di Spagna l'anno 1520. andò Vicario à Padoua con l'Ecc.^{mo} S. Marin Zorzi Podestà. Tanti iam pridem penes Publicam Prudentiam inualuerat Franciscus, vt Ducales litteras Prætori submissas, nec non arcana scripta Francisco Vicario suo communicanda decerneret, vt eius expiscatâ sententiâ, solidum desuper formaretur iudicium: All'Ecc.^{mo} Zorzi Podestà fù dalla Republica spedita lettera Ducale, con certe carte, acciò le mostrasse al suo Vicario Francesco Ianesi da Tolmezo, et dicesse la sua opinion, attribuendo molto al giudicio del medesimo il buon essito.

Huius Francisci meminit Palladius, eumque in plura loca Historiæ suæ Fori-Iulii introducit: et alibi eum describit his verbis: Francesco Figliuolo di Bartholomio Ianis, et fratello del Capitan Beltrando, nominato più indietro, fù à suoi giorni Dottor di Leggi stimatissimo, et Oratore facondissimo, & perciò adoperato in negotii di grandissimo rilieuo, non meno dalla Patria, che dalla

Ipsa muneris commissio.

Litteræ publicæ

Palladius in Historia Fori-Iulii.

Palladius in Vtino illustrato

Republica, la qual hauendolo rauisato per sog=
=getto habile à sostenere ogni maggior carica, et
à trattare ogni anche più scabro interesse, nel
1519. lò spedì suo Oratore in Spagna alla Ma=
=està di Carolo V. Imperadore, all'hora Rè di
Castiglia, riportando da quella Corona con suo
grand'honore, quanto essa Republica deside=
=raua.

Coeterum Franciscus Vtinum inhabitauit, et suas
extructas ædes continuâ commoratione coho=
=nestauit, communicatâque Sapientiâ ciuibus præ=
fuit, et facundiâ profuit. Vtini vixit innuptus
et iunior ætate deuixit. Mancò di vita in Vdine
il dì 19. Nouembre 1522.

Palladius loco citato Fol. 241.

Ad Nicolaum Francisci fratrem eodem Bartho=
lomæo Ianesio patre procreatum transeo il=
lustrandum. Floruit Nicolaus in Tulmetinâ Pa=
triâ suâ circà A.C. 1482. et ibidem Nicolai nomen
Publicis functionibus sibi impositis, ac commen=
datis mirum in modum decorauit. In his Ciuita=
tis muniis vitam egit et peregit.

GR. XII Genesis Ianesia. Monimenta publica et priuata.

A morte vtriusque fratris, vitâ superstes, est factus
Vtriusque hæres: Fideicommisso vtramque ligatam
magnarum facultatum hæreditatem ad Posteros
suos transmisit, eidemque et suam iunxit. His fortu=
næ bonis Leandrum et Bartholomæum filios
quos ex . . . . ductâ thori consor=
te susceperat, onerauit et honorauit, vt infrà sub
filiorum elogiis inclarescet.

Beltrandus Ianesius, Francisci et Nicolai frater
tertio loco genitus, viuacioris spiritus et ingenii ex=
stitisse perhibetur: Beltrando di Francisco et di
Nicolò Ianesi fù di spirito viuacissimo, et

Monumenta Genealogica in Domo conseruata.

huomo

huomo di senno: quem accuratiori calamo adumbratum Palladius sistit his verbis: Beltrando Figliolo di Bortholomio Ianis, gia Fameglia molto cospicua in Vdine, che quiui non hà molto finì in Gio: Francesco, Figlio di Nicolo Ianis, mà nella Terra di Tolmezo fiorisce fino al presente, fù soggetto, che possede tutte le parti più vantaggiose, che si ricercano in vn brauo Capitano, perciò viuendo in concetto di corraggioso, e prudente, fù da questa serenissima Republica creato Capitano, e sopraintendente di tutte le ordinanze della Carnia: onde hebbe occasione di segnalarsi, come fè, in molte imprese nelle guerre de suoi tempi, contro l'Armi Cesaree: mancò di vita in Vdene il di 29. ottobre del 1518.

Palladius in suo Vtino illustrato.

Quid vltrà Beltrando adiungendum? nihil sane reor Palladius enim cum totum dixit, nihil omisit. Attamen aduolantem famam posthumam video, quæ tanti Militis Æternitati inscribit nomen, et generosi animi peralta gesta commendat.

Vixit Beltrandus, à connubio liber, proindè deuixit innuptus. Grauatæ Fideicommisso hæreditati, quam Francisco fratri inscripsit, Nicolaum alterum fratrem Tulmetii incolam substituit, eiusque descendentes in lineâ masculinâ in infinitum, vlteriori substitutione solidauit: Detto Beltrando morì innupto lasciando herede grauato di perpetuo fideicommisso, Francesco suo fratello, al quale sostituì Nicolò, terzo fratello habitante in Tolmezo, e suoi descendenti maschi in infinitum.

Documenta Familiæ, ex testamentis ac Fideicommissis desumpta.

Hoc Fideicommissariæ substitutionis exemplar, Beltrandi Militis et Militum Præfecti, est imitatus Franciscus Frater, qui condito testamento, biennio post fratrem Vtini decessit. Sic, vt cum fundamento inferri liceat

Vide suprà in Vita Francisci Fol.

summæ

summæ cu[illegible] [illegible]rationis, magnique valoris Nicolao fratri, vt suprà indicaui, accessisse facultates.

DE SIMONE, ET CATHARINA
PETRI FILIIS, IANESIIS.

Ad Petrum Nicolao natum filium reuertor, eiusque GR XII. lineam illustrandam assumo. Iam Petrus Ianesius viuente patre anno 1430. vltimum ætatis iunioris diem clauserat, et binam prolem, Simonem, et Catharinam, vtramque pupillam, post se reliquerat, iam pridem Nicolao patri suo, enixe commendatam; Pater vtriusque Tutelam, et eâ finitâ curam aliis filiis suis et præsertim Bartholomeo ac Baptistæ, Pupillorum Patruis arctius imposuerat. Pietro 1430. premori al Padre, lasciando due fiolioli, in età pupillare, vn Maschio di nome Simon, et vna femina di nome Catharina, quali pupilli hauendo à cuore Nicolò loro Auo, li riccommandò nel suo testamento 1446. a Bartholomio, Battista, e Giacomo suoi figlioli, e loro zii, incaricando la loro conscienza. Quæ quomodo progressa, quomodo executioni mandata fuerint, suprà sub Bartholomæo præfato accuratè indicaui: his tamen aliqua adiungenda, infrà enarrata inuenies.

vide suprà sub Petro Ianesio Fol. 31. GR. XI.

vide suprà in elogiis vtriusque præcipue Bartholomæi 49. Documenta domestica ex testamentis, scriptis Notis eis desumpta.

consule suprà Folia 49. et 50.

Simon ergo Ianesius à morte patris, vt primum licuit Bartholomæi patrui et Tutoris subiit voluntatem, imo et Domicilium. Illâ regimen, hoc, recepit hospitium; ex illâ educatus fuit minor annis, ex hoc maior factus ad lites instituendas fuit excitatus. Plura Simonem, à Bartholomæo Patruo, à Tutore, à curatore, licet ipsi adhabitantem, sustinuisse incommoda, plures in bonis læsiones ac detrimenta passim suprà enarraui: quæ cum nimium augerentur

vide suprà sub Bartholomæo Fol. 49. et 50

tur et in immensum crescerent, ac vicissim Simon cresceret aetate, et adolesceret, prodiere in lucem. Minora composita maiora institutis litibus, iudicum efflagitabant sententiam, ne pupilli à Tutore decepti, illatam cogerentur sustinere iniuriam.

Ex scriptis conseruatis sub Descendentibus Simonis Janesii.

Inuenio: che nell' vguaglianza delle legitime (confessim vulgò loquor, ne latinitate donata, peruulgare cogar) e nella diuisione de' beni lasciati da Nicolò testatore del 1400. tocco in sorte à Simon vna portione della casa Ianesi antica, situata sopra la Piazza et altra portion li fù rinontiata da Battista, cosi che Simon ne haueua due quinte parti, e Bartholomeo desiderando di possederla tutta, indusse Simon à cedergliela per prezzo di Ducati 105. quali non hauendo pronti d'esborsare, si constituisce debitor Liuellario à Simon e suoi heredi, sino alla francatione di Ducati cinque annui.

Ex scriptis et documentis Familiae Janesiae, lineae Simonis

Inuenio: che non corrispondendo Bartholomio al liuello, giusto l'obligo assonto, fu necessitato Simon farlo citar in giudicio, e fatta caussa in Tolmezo, fù condannato Bartholomio al pagamento, et dechiarato ad petita da Simon, dalla qual sententia Bartholomio s'appellò, e tengo per certo, che successe poi la morte di Simon poco tempo doppo, sia ancora in questo debito la linea di Bartholomio alla casa di Simon, ouerò de' suoi descendenti ....

Ex iisdem scriptis.

Inuenio: che Simon era Patrone dell' edifitio sopra la Loggia in Braida Patriarca chiamato il Tello, hora possesso da Ianis .

Citata scripta et Monumenta passim.

Inuenio: che detto Simon possedeua frà li altri stabili, tutta la Grialba sotto la Maina; tut-

to

:to il Maleit, sopra la Maina; Braida in Elesiis; Chiamp-pleuan; vn zonco, più case in Tolmezo; trà quali quella, che ancora si possede, et vna quarta parte della Decima d'Ampezzo, Oltris, e Buarta.

Quæ omnia vel ad vindicationem vel ad retentio:nem, inter præfatos Bartholomæum et Simonem immensa litium dispendia pepererunt: quæ sub:indè Simonis animos eneruarunt adeo vehementer, vt nunc indignatione, nunc ira agitati, conquate:rentur ad læsionem, vti reuera contigit, quando Ia:cobum Scribam, Ioannis Antonii Notarii filium, nonnulla sinistre operantem, iniuriosis verbis cumulatum, verberibus excepit, et atroci vulnere in brachio defœdatum, semi-viuum reliquit.

Sæuit honor, magnosque irarum flexit ad æstus. Virgilius.

Hinc illæ exortæ lachrymæ: Fuga, Proscriptio, Pu:blicatio bonorum, quæ, pace interpositâ, et nummis redemptæ, iacuere desertæ.

Fuga tamen vsque in Germaniam delata, gra:ues Simoni parturiebat expensas, quibus occurre re volens Bartholomæus, nepoti nummis, vt credebatur suis, cum plurium debitor censere:tur, subuenit. Hactenus pia causa fuit: sed num:mi a D. Francisco Fuscaro, Patritio Veneto sub annuâ pensione recepti, quæ debitum suum extinguerent, et nouum Simoni imponerent, causam fraude et dolo contaminârunt. Hinc iterum lites, quæ suis molestiis et dispendiis Simonem, licet acerrimum sui iuris Defenso:rem ad vltimum vitæ periodum perduxere. Vitam terminauit annis iunior, et in floridâ ætate.

Vnum ad Simonis honorem adiungo, virum Nobilem licet ardentioris animi, bonorum suorum exactum

exstitisse

31

Ex Scriptis et monumentis Familiæ

exstitisse conseruatorem: Simon però, tutto che combattuto, non consumò i stabili, mà conseruò la Decima le Grialbe, il Maleit, il Ronco, l'Edificio, Elesiis, chiamp-pleuan et altro.

Ex sociata sibi coniuge:

Simon Petrum Filium, alios non inueni, excitauit

Genesis Ianesia ex monumentis Domesticis, publicisque Instrumentis efformata.

Da Simon nacque Pietro, quem infrà illustrabo. Catharinam Simonis sororem eodem Petro Ianesio, patre natam, suprà lato modo, ac rudiori calamo adumbratam, hic repeto exactius explicandam. Pietro

vide suprà Fol 59. in principio.

Ianesi, morto, vt supra dictum, anno 1430. premorì al Padre, lasciando due fiolioli in età pupillare, vn maschio di nome Simon, et vna femina di nome Catterina. Simonem filium descripsi, Catharinam filiam describo. Reliquit eam pupillam Petrus Pater, Nicolaus Auus constituit eam, iam pridem orbatam Patre, sub tutela Patrui sui Bartholomæi

vide suprà Fol 49.

Bartholomæus eam concessit in coniugem Viro Nobili D. Donato Genea. Maritò Bartholomio la sua

Documenta Domestica ex instrumentis publicis collecta.

nezza Catterina in S. Donado Genea di Cadore, casa nobile. Dotem, quam promisit, ex parte soluit, et totius promissæ sese constituit Creditorem. Hinc illa, consentiente coniuge, vt Bartholomæi fallacias detegeret, et vna Simonis fratris iustas prætentiones litibus agitatas, solidaret, Simoni eiusque hæredibus cessit, accedente ratificatione Nicolai Genea Filii.

constat per Donationem et Declarationem Factas coram Notario Vecellio 1. Febr. 1509.

Quæ confirmantur his verbis: Detta Catterina, coll'assenso del marito fece donation della sua dote à suo fratello, et suo fioliolo: et ratificata la donation medesima anco da Nicolò Genea fioliolo, à cui apparteneuano le raggioni materne, dechiarando che gran parte della Dote cessa, si ritrouaua ancora appresso il Barba Bartholomio; non per questo, ne Simon, ne suo fiolioi puotero conseguir cosa alcuna.

DE MARTINO, CHRISTOPH. FIL. IANESIO.

Ad Christophori lineam transeo; in hâc vnum ac solum Filium superstitem, (cæteris in primâ ætate sublatis, et mihi prænomine incognitis) Martinum appellatum, exstitisse reperio. Hunc circa An. Chr. 1480. inter Primores Patriæ suæ floruisse constat, Publicisque functionibus aliquando impeditum claruisse enarratur. GR. XII. Genesis Ianesia publicis et priuatis scriptis roborata.

Duxisse vxorem certum est, quo Prænomine, quo Nomine vocatam: . . . . mihi incompertum, ex eâ tamen Regilium enatum Filium Publica ac priuata monumenta docent.

DE LEANDRO ET BARTHOLOMÆO NICOL. FILIIS, IANESIIS.

Leandrum et Bartholomæum, Nicolao procreatos Filios, Ianesios produco: quos claruisse inuenio circà Annos salutis 1518. in diuersis locis, separata et disiunctâ electa commoratione. Etenim Leander primogenitus paternis insistens vestigiis Tulmetinam habitationem prædilexit, ibidemque Auorum nobilitate solidatus, et paternis facultatibus locupletatus, suis et sibi vixit, non exiguo cum decore. Tulmetii etiam Domicilium Francisco Filio, quem ex: . . . . . . ductâ coniuge susceperat vnicè commendauit, hinc Leandri Linea generationis, eâdemque generati sequaces in prænominato oppido substiterunt, et perseuerarunt. GR. XIII. Genesis Ianesia.

Bartholomæus, alter Nicolai Filius, aliâ studia secutus, relictâ paternâ sede, carniaque valedicens ex instituto Francisci Patrui Vtinum repetiit, et Forum- GR. XIII. Genesis Ianesia præfata.

Iulii carniæ prætulit. Elatioris animi Bartholomæi factum fuit, quod etiam, elatiori genio et conditionis modo, quibus Vtini circa A.C. 1518. floruit, fuit inscriptum.

Bartholomæus ex : . . . . . . thori consorte susceptum et excitatum Nicolaum Filium, Vtino dedit.

DE PETRO, SIMON. FILIO IANESIO.

GR. XIII. Genesis Ianesia ex publicis documentis excerpta. Ex Instrumento dotis.

Simon Ianesius Petrum Filium procreauit: Da Simon nacque Pietro, e questo si maritò l'anno 1511. 29. Decembre, e prese in moglie vna fiolióla del S. Pietro vescouelli Nodaro, di nome Gerolama.

Documenta Genealogica domus.

Ex hoc connubio tres Filii Ianesii prodiêre Nicolaus, Baptista, et Ioannes-Antonius. Da Pietro nacquero tre fiolioli, Nicolò, Battista, e Gio: Antonio

Eadem Documenta.

Cæterum Petrus, Maiorum suorum vestigia prosecutus, Publicis muniis Tulmetii functus, priuatas conseruauit intactas facultates: Detto Pietro parimente mantenne il posto, senza distrahere il patrimonio. Tulmetii habitauit in Vita, quâ depositâ Tulmeti inhumatus iacet.

DE REGILIO, MARTIN. FIL. IANESIO.

GR. XIII.

Sequitur in Tabulâ Genealogicâ Regilius Ianesius quem Martinus Pater Mundo et Patriæ dedit Floruisse fertur circà A.C. 1512. Iuris prudentiæ laude non vulgari: E stato Regilio Dottor di grido.

Monumenta Genealogicos publica et Priuata.

Is autem Scientiam suam et prudentiam Ciuibus et Ciuitati

:uitati communicauit, et summo cum honore dispen:
:sauit, vndè summus in Regilium nonsolum consoda-
lium suorum, sed omnium Incolarum exortus af:
fectus, quo, eum vsque ad obitum prosecuti sunt.
Elegit et ipse sibi vxorem: . . . . .
quâ Baptista Filius enatus est.

DE FRANCISCO LEAND. FIL. IANESIO.

Floruit Franciscus, Leandro Patre, natus Filius unicus, circà Annum Domini 1551. Tulmetii in:ter Primores Populi sui: floruit auitis bonis auctus, quibus, suis studens, cum Publica negotia seponeret, vitam traduxit, et ad finem perduxit. GR. XIV. Genesis Ianesiorum

Vt Lineæ suæ prouidere posset in vxorem duxit: . . . . ex quâ etiam triplicem prolem masculam recepit Leandrum Bernardinum et Eustachium, quos infrà illustrabo. Eadem Genesis.

DE NICOLAO, BARTHOL. FILIO IANESIO.

Ad Ianesiorum Vtinensem Ramum redeo, eum:que per Bartholomæum Patrem innouatum, per hunc Nicolaum Filium, radicatum, breui eradi:candum, explanandum assumo. Nicolaum Vtini Vi:uuisse et inclaruisse circa A.C. 1554. comperio: plu:ribus non contemnendis muniis publicis innotuis:se constat, quæ autem illa in specie fuerint, cuiusque gradus aut conditionis, me prorsùs latet. GR. XIV. Documenta Familiæ Genealogica.

Muniis matrimonium iunxit Nicolaus, quod cum: . . . . contraxit ex quo plures proles nascituræ credebantur, vna sola

sub

sub Francisci nomine numerum compleuit: per eius autem obitum Vtinensis Ramus iacet caducus.

DE NICOLAO, BAPTISTA, ET IOANNE-ANTONIO PETR. FILIIS IANESIIS.

GR. XIV. Petrus Ianesius, Simone natus, tres Filios vt suprà innotuit, ex coniuge suâ suscepit, quos, Nicolaum, Baptistam, et Ioannem-Antonium nominauit.

Genesis Ianesia. Da Pietro naquero tre fioli Nicolo, Battista et et Giouanni-Antonio. Hi bonorum diuisionem

Eadem Genesis. et Documenta domestica. cogitantes, iniuêre: questi tre fratelli si diuisero, l'anno 1537. 3. Luglio, come dalle diuisioni, che si conseruano, euidentemente appare. si che la torta fatta in tre parti, cadauno di essi, restò poco ben prouisto.

Nicolaus vir altioris animi, Maiorum suorum imagines, eorumque gesta egregia mente voluens, ac perpendens, nec non eorum Statum, conditionem, ac Dignitatem nunc Militum, nunc Feudatariorum nunc Castellanorum Patriæ Fori-Iulii, accuratiùs examinans, ac sibi effigurans et repræsentans, mortuos, vt ita dicam, quasi resuscitauit, dum iamdudum vita functos, sibi reposuit præsentes. Obiectum intentionis, erat Progenitorum suorum Virtutum æmulatio, quos vt assequi posset imitatione, propinquiùs prosequi voluit dispendio: etenim stabat animo Virtutes insequi, nudas autem cum reperiret, magnâ animi generositate actionum suarum dispendioso paludamento coope-

Documenta publica et priuata. rire conatus est. Hinc publica munia quæ obiuit, generosâ animi executione vestiuit: quamobrem dum subinde maiores deficerent vires, eas alienatione bonorum roborauit, et solidauit.

Documenta Domestica, et Scripta de expensis. Grialba opportunam ansam venditioni præbuit, dum eam membratim distraxit: Nicolò solo vendette v=

=na portion di Grialba à S. Pietro Francischinis l'anno 1540. 2. Agosto. . . . .
Detto Nicolo, vendette vn altra portion di Grialba à S. Eustachio Ianis l'anno 1541. 12. Ottobre. Eadem scripta
Detto Nicolo vendette vna altra portion di Grial=ba l'anno 1543. 18. Luglio: et cætera. Eadem scripta.

His, Nicolaus sæculares actiones suas insigniuit: quas tamen Ecclesiasticæ longè superarunt: nam fieri nequaquam potuit, vt generosus nobilioris animi feruor; innatæ liberalitatis suæ cursum sisteret in sæcularibus: et vltrà ad Ecclesiastica properare conantem impedirent dispendia. Quapropter Nicolaus cum mundanis rebus fecisset satis, ad Dei cultum, expensis longè maiorem Nicolai euolauit affectus, quandò Mainæ Ecclesiam primus erexit, et fundauit: Nicolò Ianesi di Pietro, fu il primo Fondatore della Chiesa di Maina sotto Tolmezo. Monumenta publica et priuata.

Nicolaus tandem in rebus humanis honoribus auctus, in Diuinis, Fundatoris titulo, decoratus, licet vtrimque dispendiosis, sumptibus nunquam depressus, contrà benedictionibus cumulatus, eas ad Posteros transtulit. Hinc iam morti proximus, beneficiis collatis in filias, Filiis Petro, Gregorio et Simoni, quos omnes ex: . . . . iunctâ sibi vxore susceperat, valedixit; eosque testamento suo, Anno 1585. 27. Augusti, condito, ad facultates suas possidendas, vocatos, Hæredes suos ex asse instituit. Mortuus Tulmetii, ibidemque inhumatus.

Baptista, alter Petri Filiorum et præfati Nicolai germanus frater cum diu Tulmetii in patrio solo substitisset, nescio quo fortunæ vento eleuatus, Patriam seposuit, et Venetias translatus, nouum ibidem Domicilium elegit, et nouam commorationem instituit. Floruit autem Venetiis circà A.C. 1560. Vitæ statu innuptus, functionis conditione incognitus. GR. XIV. Genesis Ianesi 34

Tertius

GR. XIV. Tertius Petri Filiorum fuit Ioannes-Antonius Ianesi: qui
Eadem Genesis Tulmetii subsistens, Tulmetii floruit eadem ferme ætate cum
fratribus circà A.C. 1550. Floruit, inquam; quo functionis
genere, quâ muneris conditione, me prorsùs latet.
Quod vxorem duxerit, compertum habeo: cuius prosapiæ
Eadem Genesis. incompertum: cuius prænominis, hæret in obscuro. Gio:
Antonio di Pietro si maritò: plura non inueni. Et
excitando Petrum filium, nouam Ianesiorum lineam
Tulmetii constituit, quæ hoc tempore, in Petro, Cæsaris
Filio, viuente, subsistit.

DE BAPTISTA VIRGIL. FILIO IANESIO.

GR. XIV. Baptistam Ianesium Virgilii Filium trado illustratum. Floruit Tulmetii Baptista circà A.C. 1550. quo
Documenta genealogica. magistratu, quo functionis ordine, permanet in
obscuro. Obscuritatis tenebras, Scriptorum lumine
euacuare nequiui.
Baptista ergò in Patriâ suâ subsistens, connubium
iniuit cum:
ex quâ susceptum Iosephum filium, Patriæ dedit
vide infrà Fol... ad iuuamen, vt infrà inclarescet.

DE LEANDRO, BERNARDINO, ET EVSTACHIO, FRANCISCI FILIIS IANESIIS.

GR. XV. Leander Ianesius, Francisco Patre genitus, Tulmetii
circà A.C. 1586. vixit, et Tulmetii honoribus ac functionibus decoratus
Genesis Ianesia ibidem inter optimates floruit, et à coniugio liber
defloruit: ibidem mortuus et sepultus.
GR. XV. Bernardinus alter Francisci Filius in oppido Tulme:
:tino inclaruit circà A.C. 1580. Nomine et famâ illus:
:tris, sed in gerendis ac componendis rebus multò il:
=lustrior

-lustrior effectus, Scipioni comiti de Porzia, et Francisco comiti de Collalto, ad publica Fori-Iulii tractanda nego-tia, a Carniæ Primoribus constitutus in socium et Colle-gam; Bernardin di Francisco nell'anno 1554 (adhuc iunioris ætatis) fù deputato della Patria insieme con Scipion conte di Porcia, è Francesco di Collalto suoi college. Quæ collegialis societas, ex assumptione plu-rium variarumque Procerum ad eumdem actum in-stituta, status ac conditionis æqualitatem exhibet, et vnius antiquioris Nobilitatis paritatem: ita vt Berna-dinus Ianesius, cum Porciæ et Collalti comitibus, ad eumdem deputationis actum exequendum, euocatus censeretur æqualis, non comitatus dignitate, sed imagi-num ascendentium suorum paritate; quod, si Publiliam Nobilitatem, vnde Purzii nomen enatum, ad Romanos referas: si Collaltorum Maiores, ad Longobardos trans-feras; Ianesios, ad Dynastas de Ianes-dorff, celebres decimo sæculo in Bauaria inferiori, et Imperii et Du-catus Feudatarios relatos, cum prioribus velim conferas. Si Purziorum, seu Publiliorum, si Collaltorum Comi-tum Dignitates spectes; Perpende Ianesiorum Equestres honores, Præfecturas Militares, et dum adhuc Cremonæ subsisterent, primaria Ciuitatis munia, quibus etiam per id tempus Canonicatus, Episcopatus, et Archiepis-copatus adiunxêre; dum vero Venetias transmearunt Patriciatus veneti dignitatem, et Ciuium Originariorum secundæ Nobilitatis Prærogatiuam; dum Forum-Iulii concessêrunt, Militum, Feudatariorum, et Castellano-rum adnatas Parlamenti Patriæ, honores, et prima-ria ac selectæ Nobilitatis Decora; dum Tulmetium in Carnis transmigrârunt, Raymundi Turriani et alio-rum intima Consilia, à quibus Patriarchæ Principes Patriæ Supremi, dependere voluerunt, quæ etiam dum exoptatum finem sortirentur, Tulmetinis Fundis et possessionibus exornata prodierunt. Sed nunquam

Exipla deputatione publica de data 1554.

Per litteras D. Iaconi de Valuason ipsi Bernardino inscriptas.

finis

finis si omnia enucleare cupio: sufficiat Ianesiis optima=
:tibus Maiorum suorum Imagines, et innatam Nobilitatem
suam vsque ad Decimum saeculum, vltrà septingentorum
annorum spatium potuisse extendere, et eà aetate Impe=
:rii Feudatorios dictos, et agnitos inclaruisse; quae om=
:nia passim praefatus Iacobus de Valuason, litteris suis
13. Februarii 1558. ad nominatum Bernardinum Scrip=
:tis confirmauit solidauitque.

Literis Iacobi de Valuason 13. Februar. Scriptis anni nimirum 1558. confirmatis.

Bernardinus sibi delegit in coniugem:
. . . . quae Franciscum filium Tul=
:metinae Luci dedit.

GR. XV. Accedit Prioris Francisci Ianesii Filius, ordine Terti=
:us, Eustachius nuncupatus: qui per ea tempora,
anno nimirum 1560. et vltrà, Tulmetii floruit in=
:nuptus, et liber a coniugio: quibus autem muniis
apud suos inclaruerit, prorsùs ignoro: scio tamen spec=
tatae Virtutis virum nonnulla obiuisse, etiam iunio=
:rem aetate, quando partem Grialbae à Nicolao sibi
venditam, accepit. Detto Nicolò Ianesi vendette vn'
altra portion di Grialba à s. Eustachio Ianis, l'an=
no 1541 12. ottobre.

Genesis Ianesia.

Documenta et scripta Domestica de expensis.

DE FRANCISCO, NICOL. FILIO, IANESIO.

GR. XV. Vtinensis Lineae Ianesiae vltimum floruisse Francis=
cum, Nicolao natum Patre, circa A.C. 1579. com=
perio: quo vitae statu, nupto vel innupto, vix edice=
:re valeo: vnum proferre possum, hunc Franciscum Li=
:neae suae, vltra progrediendae, obicem iniecisse, eamque
proinde iacere caducam, immò exstinctam. sic Haec
Linea per Bartholomaeum Ianesium Francisci Auum
Vtinum translata, et innouata, in Francisco ne=
:pote, quasi nunquam exstitisset, periit, et tota, et per
totam, euanuit.

Ianesia Genesis.

DE PETRO, GREGORIO, ET SIMONE, NICOL. FILIIS IANESIIS.

Nicolaus Ianesius præfatus per suam thori consortem tres filios Petrum, Gregorium et Simonem sibi as=seruit. Nicolò hebbe tre fioliolì, Pietro, Gregorio et Simon: qui Vti Pater inter fratres suos bona commu=nis hæreditatis diuiserat, sic etiam hi Nicolai Filii, paternas facultates in tres partes diuiserunt: Anco questi fratelli, Pietro, Gregorio, e Simon fiolioli di Nicolò si diuisero. Et qui in Patre bonorum diuisio=nem initam condemnabant, hanc ipsi subierunt. GR. XV. Ianesia Genesis Eadem Genesis Documenta do=mestica.

Inter Iulmetii Primores floruit Petrus circà A.C. 1590. qui vt functiones publicas sibi impositas, et commen=datas ex condiono, pro auitâ obiret Nobilitate, aliqua bona distraxit et aliunde, distractis maiora sibi com=parauit.

Connubium iniuit Petrus cum: . . . . ex quâ filium suscitauit, quem Pacifico nomine insigniuit.

Gregorius Ianesius, Nicolai Filiorum secundus, innup=tam vitam egit, et periit. Familiæ conseruandæ fuit inscriptus, et gubernandis rebus fuit addictus, hinc œco=nomiâ claruit circà A.C. 1594. et posteriori superfuit ætate. GR. XV. Eadem Genesis

Ad Simonem tertio-genitum transeo, qui eâ fermè æta=te floruit, videlicet circà An. Ch. 1597. vitâ liberâ, et innuptâ, coeterum mihi incognitâ. GR. XV. Eadem Genesis

Sic Nicolai Linea, per ipsum producta, in solo Paci=fico, eius filio, superfuit continuanda.

DE PETRO IOAN: ANTON. FIL. IANESIO.

36

Petri prænomen, Ianesium Nomen continuauit Ioan= GR. XV.

=nib

Documenta Domus et Gentis

...nis-Antonii Filius, dum Tulmetii floruit circa Annum Domini 1592. plus priuatis, quam publicis, plus Domus suæ quam Magistratus functionibus impeditus. Cætera transeo quia mihi plane incognita.
Scio tamen Petrum duxisse Vxorem: . . . . , quæ Matthæum luci, et in lucem dedit.

DE IOSEPHO, BAPTIST. FIL. IANESIO.

GR. XV. Iosephus Ianesius, Baptistâ Patre procreatus Filius, Tulmetii floruit circa An. Chr. 1586. Iuris Vtriusque Doctor creatus, Iuris-prudentiâ, et Oratoris facundiâ invaluit: È stato Gioseffo Dottor di ori do; hinc conciuibus suis subuenit, quando præsens auxilium, et adiutricem operam litibus agitatis, præstitit. Facti fama ad Cadurinum Populum ocyus transuolauit, qui proinde Iosephum Iurisconsultum vehementius expetitum, Vicarium suum consecuti sunt: Fù anco vicario in Cadore, Finito cum honore regimine ad suos se recepit sed vix reuersus, Cadurinos denuò repetere premebatur, reditum, electionis effectum, mors impediuit: Fù eletto la seconda volta, mà mori subito seguita l'elettione.
Ex sumptâ sibi coniuge: . . . .
Regillum Filium adeptus est.

Litteræ patentes et Documenta Domus.

Ipsius electio in Vicarium.

Altera electio.

DE FRANCISCO, BERNARD. FIL. IANESIO.

GR. XVI. Fortes creantur fortibus. Viri magni, magnos producunt: Bernardinus Ianesius, supra non contemnendâ

vide supra Fol. 66. 67. et 68.

:mendâ laude illustratus, Franciscum Ianesium pro:tulit. Qui sicut Pater multis magnisque pertractandis negotiis aptus fuit; sic Filius, cum circa Annum 1624 illa patriâ floreret non minus virtute, quam ætate quibusdam Forensibus muniis fuit adaptus, quibus vehementius addictus, inhæsit, et magnam vitæ partem consummauit.

Documenta publica et priuata in Domo conseruata.

Coeterum, et ipse Franciscus sibi vxorem delegit: . . . . quæ Bernardinum Fili:um, prioris nepotem, in lucem dedit.

DE PACIFICO, PETR. FILIO IANESIO.

Pacificum virum, Petro, natum Filium produco, Tulmetii incolam sisto, Tulmetii inter Primores cir:cà A.C. 1626. florentem trado. Publicis non minus quam Priuatis functionibus illustrem: omnes, tanto animi zelo, tanto cordis affectu, in Patriæ obiuit decorem, vt sibi-ipsi, ac Familiæ suæ magna attu:lerit, et intulerit damna ac detrimenta. Et id est, quod de hoc viro Nobili scriptum lego, quod partem quæ ipsum continoebat in bonis de Maleit, et por:tionem suam in fundis de Grialba, alienauerit, eis:demque Domum, ac filios suos spoliauerit: Pacifi:co alienò la sua portione di Maleit, et anco la po:ca Grialba, residuo di tante vendite, il qual resi:duo di Grialba, fù da detto Pacifico venduta l'an:no 1620 à S. Vicenzo Fuppo. In hoc apparuit Paci:ficus, verus et indefessus Nicolai Aui imitator, qui pu:blicum honorem priuato emolumento præferebat, et sibi satisfactum arbitrabatur, cum Publicis fecisset sa:tis.

CR. XVI.

Genelis tanchia Instrumenta Publica et priuata.

Documenta Domestica et Venditionum.

Ex ductâ coniuge: . . . . . . tres fili:os

-os, Ioannem-Baptistam, Valentinum, et Petrum, ordinem Tabulæ sequor, procreauit, quos infrà seorsim illustratos inuenies.

DE MATTHÆO, PETR. FIL. IANESIO.

GR. XVI. Tulmetium Patriam suam agnouit Matthæus Ianesius, Petro patre natus, qui à primâ iuuentute militaribus addictus studiis, Gradiscano bello, exercendi animos militares inuenit opportunitatem. In eo, militem egit non gregarium, sed auctoritate præditum sub auspiciis Danielis Antonini, Nobilis Vtinensis præstantissimi Præfecti et Militum Ductoris: quo, ictu tormenti ænei cæso, sub Iacobo Antonino prioris fratre sic statuente Ioanne Basadonnâ Patriæ Foro-Iulii, per id tempus Locum-tenente, cum honore Præfecti, militauit. His A.C. 1617. in Rem publicam peractis, contra [illegible] processit, imò in Mediolanensi bello sese fortem et celebrem Militem gessit: sic vt Matthæus, ætate eius [illegible] floruerit circa A.C. 1620. ante et post. Ex tot gestis bellis Matthæus non solùm sibi honorem, sed et posteris acquisiuit facultates, et fortuna bona.

Ex Chronic. Venetiis in Vita Ioannis Basadonnæ præfati.

Vxorem, quam iampridem acceperat: . . . . Petri filii Genitricem constituit.

DE REGILLO IOSEPH. FILIO, IANESIO.

GR. XVI. Regillum, Iosepho patre natum, Ianesium, illustro. Anno Domini 1620. et Vltra, ætate et studiis florentem sisto: ætate, ad posteriora tempora protractâ, studiis ad Doctoratus Lauream, et oratoris eloquentiam promotum

Ianchia Gen.

motum

631 mss. fogli

Frammento genealogico (latino)
sulla Famiglia Janis di Cardia,
con stemmi.
(corre dal pag. 81 alla 100)
Cod. cartaceo in 4.

Dono del prof. Alessandro Wolf
1894. 6 febbrajo.

Già nel fondo
mss. della Comunale
col n. 1006

Prof. Wolf.

:mitto exercitia spiritualia, et officia deuotionis, qui:
:bus præ cœteris enitet, ad altiora assurgo: monita
salutis quæ ab aliis recipere debebat, aliis submi:
:nistrauit, tam solidè, tam egregiè, vt recepta gloria:
rentur Sodales, et accepta testarentur. Ad publica ve:
:nio, verbi Dei Concionatorem deprædico: tantæ
Viuacitatis, tantæ facundiæ, tantæ aestimationis, vt
plura primaria in Veneta Prouinciâ suggesta
subierit. Hinc ad Vrbem Dominantem euocatus
in multis Vrbis Ecclesiis, ac præsertim in S. Moysis
per integram quadragesimam, celeberrimum
Pulpitum concionum suarum eruditione dexte:
:ritate, et gloriâ adimpleuerit. Inde tanti Viri fama
Alpes penetrauit, et ad Tridenti Præsulis, S.R.Imp.
Principis aures animumque peruenit, qui eum
proindè suum et Aulæ suæ concionatorem or:
dinarium expetiuit absentem, et hac ætate, quâ
hæc scribo gloriatur habere præsentem. Tanto no:
mine

a Alessandro a [illegible]
l'anno 1833 Udine [illegible]

38

[illegible] un nobil stampat sun chés libri, o nesin [illegible]
che l'une la viòle quan che a e funzion

(Les sovin a[illegible] pat, [illegible] di [illegible]
sovin di prinevolo, [illegible] sovin che [illegible]
[illegible] un troc gobo.
[illegible] a bocca a [illegible], [illegible] [illegible]
el [illegible] a quartis a quartis per che [illegible]
[illegible] di 40 passaggi [illegible] sior [illegible]
[illegible] al ven [illegible]
[illegible] in tre quatris che l'lui al sta tre quatris [illegible]
[illegible] [illegible] che non [illegible]

DE IANE VALENT. FIL. IANESIO.

GR. XVIII. Genesis Ianesii

Alterum Valentini Ianesii filium sisto Ianem siue Ioannem nuncupatum, Nascebatur An. Chr: 16. . . Ianes Tulmetii, et ibidem inchoata fœliciter studia, fœliciori sydere ductus, Patauii consummauit, dum inibi Iuris Vtriusque Doctoratus Laureâ decoratus, Iurisprudentiâ florere cœpit. Flores Venetiæ dedere, legalis Theoriæ studia dum inibi ciuilis Fori praxi coniungendo, in perfectum Iurisconsultum transiit. Nunc Vtinum, quo Domicilii sedem transtulit, maturos fructus subministrat. Vtinum Ianesii famam celebrat, nomen colit, et Iuris-Responsa deprædicat. Ianes verò, omnibus, et supplicantibus, et litigantibus adesse et prodesse satagens, perinsignem causarum Patronum agit.

DE IACOBO VALENT. FIL. IANESIO.

Valentini Ianesii Filiorum Tertium, Iacobum indi=gitatum produco. Iampridem præsentem ætatem suam Natiuitatis, anno 16. . . referebat acceptam. Educationem, et studiorum exercitia Iulmetio debe=bat: ipsa, Iacobo Patauinum Lycæum aperuerunt; hoc Iuris Vtriusque Lectionibus et Prælectionibus incum=benti, ad Doctoratus honores viam strauit: honores eruditioni suæ debitos, præstantissimus Iurisperitus sibi vindicauit: dum in Vtroque Iure Doctor renunti=atus Patauii resplenduit. Doctoratus plures homo=genios fructus dedit: primus eorum fuit, Pelopon=nesii vicariatus, tam insignem tam prudentem tam Iustum ibidem Iudicem egit, vt eum in patriam reducem, Gemona protinus Iudicialium suorum Subselliorum, iacobum, vicarium elegerit: eum=que optime Prouincia functum, in incæpto mu=nere, ad vlteriora tempora, etiam absoluto termi=no prorogandum exoptauerit. quod vsus inhi=buit, tempus concessit. Gemona interim Iaco=bum Cadubrium vsque (ibi ipse hac ætate Regionis Iudiciorum magnâ cum laude Vica=rium agit) prosecuta affectu, est consecuta effe=tu: dum præuie iterato electum, et ab hoc ma=gistratu redeuntem, suis denuô iudiciis invi=gilandum, ex animo desiderat et anhelat. . .

GR XVIII. Genesis Ianesia.

DE CÆSARE PETR. FIL. IANESIO.

GR. XVIIII. Genesis Ianesia. Cæsarem, Petro natum Ianesium, produco, Tulmetii incolam; Vnicum germen, Petri, Vnici Matthæi filii sisto. Cæsarem, Mathæi Aui, militaribus exercitiis renuntiantem et Petri Genitoris ciuilibus functionibus inhærentem. Hisce Tulmetii claret

Vxorem sibi delegit : . . . . . quæ
alium Petrum Auo cognominem, Patri et Patriæ
dedit.

DE IOSEPHO TVLL. FIL. IANESIO.

Iosephum Tullio patre natum in Tulmetino GR. XVIII.
oppido floruisse et adhuc florere lego, rerum sua- Ianesia Genesis
rum continuus ex paterno instituto satagentem
publicis vero functionibus non deficientem . . .

Iosephus ex sociatâ sibi vxore : . . . .
. . . . . filium recepit quem Francisci nomine
insigniuit, et per Iuris ciuilis studia ad Doctoratus
Lauream euehendum procurauit.

IANESIAE GENTIS ARMORVM, MILITARIVM ET CIVILIVM, ANTIQVIORVM ET RECENTIORVM ILLVSTRATIO.

Iam pridem Bauaria inferior Ianesiam Gentem formabat, alebat et fouebat; iam pridem in eâ virum magnum, Militem et Militum Præfectum, bellorum Moderatorem, et sub Henrico IIII. Cæsare Bellatorem Maximum: hostiumque suorum in certaminibus in hostium congressibus Debellatorem acerrimum et præstantissimum, Ianem siue Ioannem Ianesium Indigenam suum admirabatur intuitu, et condionis verbi factique laudibus efferebat. Hic tyrocinia militaria, quæ sub Henrico III. Imperatore inchoarat, sub Henrico IV. cæsare, priore nato, in apertum campum deducta, ita militari robore solidauit, vt in Præfectum non vulgarem et militum Ductorem expertissimum transierit. Hic hostem eminus missilibus armis impetere, comminus Miles in Militem pugnare solitus, aduersarium suum quasi singulari certamine aggredi, et cum eo congredi in more vsuque habebat. Contigit autem quod in bello quod Henricus IV. contra Saxones, Westphalos, Angros cæterumque vicinum Populum [illegible]bat, Ianem Ianesium Præfectum fuisse belli Du[illegible] [illegible]gressum, lumborum suorum cingulo [illegible] [illegible]bei quidem coloris, sed ex recepto vul[illegible] sanguine tincto, fulgente, et in binas partes 42

partes Ianesiâ dexteritate rescisso, penitùs priuasse, priuatumque morti immolasse. Audax et generosum Ianis factum, Generoso Militi cessit in Victoriam. Spolium vero cinguli militaris, quod esset causa Victoriæ, sic statuente Cæsare, concessit in arma militaria, quibus imposterum, scuta et vexilla bellica circumdaret et exornaret. Hinc Ianesius, facto suo illustrior, Cæsareo honore decoratus, binas cinguli hostilis partes, vel ipso hostili sanguine tinctas pulchriores, argenteo, quo vtebatur scuto militari intulit. Vt discriminatum scutum agnoscas: Primum, nudum et figurâ vacuum: Secundum, oneratum et exornatum duabus præfati cinguli partibus, siue duabus Fasciis, (Fæcialium more loquor) iisque coccineis intuentium oculis offero conspiciendum et vna perpendendum.

Hæc arma Militaria bello parta, et gratiâ cæsarea efformata Ianesius ad filios transire iussit, et posteritati suæ inscripsit.

Ipse dum Militares labores prorogandos statuit, ampliauit honores; non enim sufficiebat viro magno Imperiali concessa gratiâ, propria honorare scuta militaria; vltra progressus est, Legionis suæ pria cohortis, iisdem armis voluit condecor ne, quod pluribus erat concessum, in

-trictumque fulgere videretur. Hic habes Vexilli formam effiguratam.

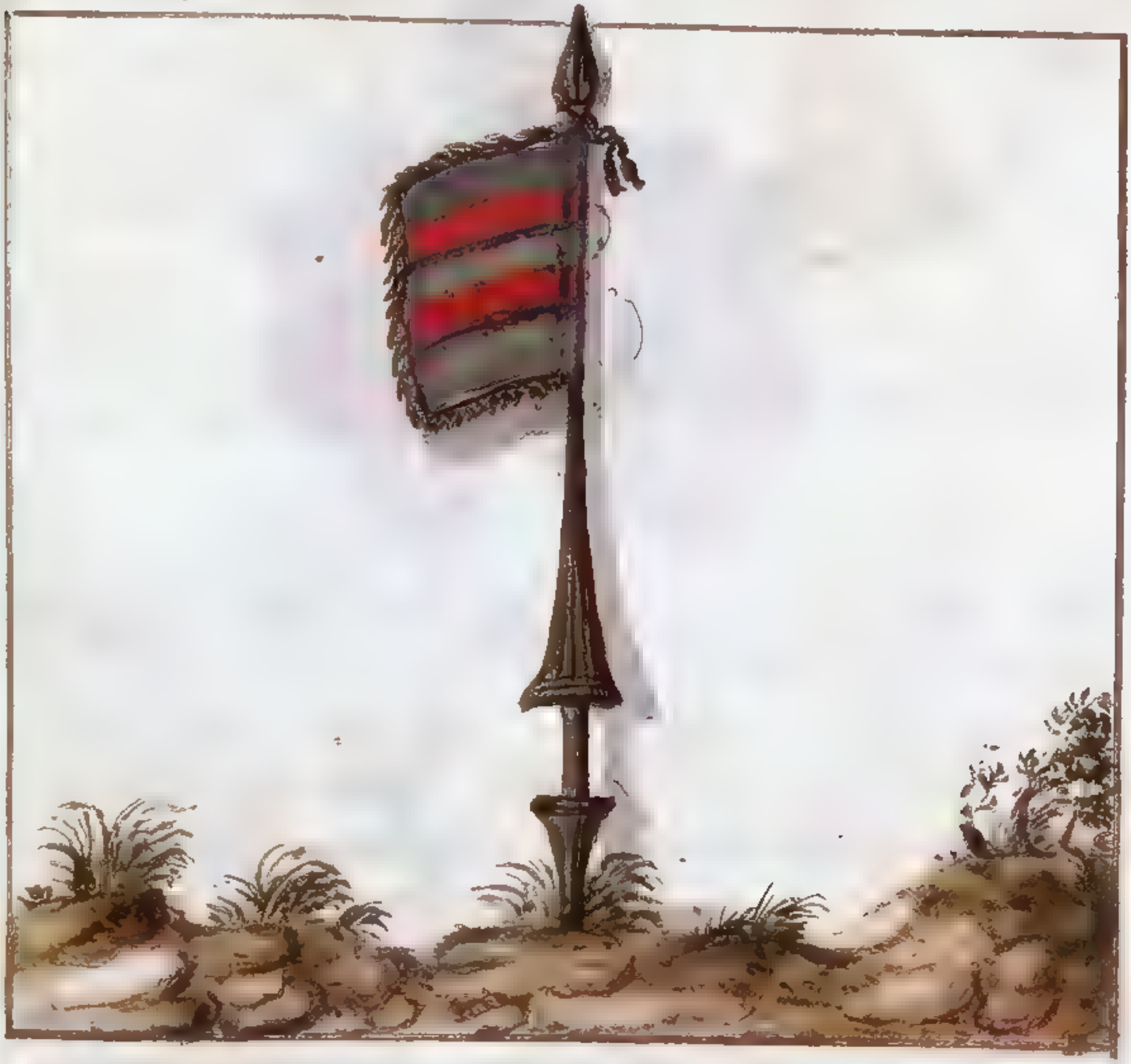

Ne autem Ianesii Galea, seu Cassis militaris, quæ magni Militis tegendo caput, bellicos animos protegebat, et eapropter magna pars Victoriæ videbatur habenda, fulgore casdreo destituta conspiceretur, eam Imperator ex argento et cocco discriminata corollâ, quâ merces laboris et præmium honoris appareret, cumulauit. Ex hac duas Alas prioribus ar[illegible] insignitas, vt Ianesio adnatas dicas) pro cymâ [illegible]is Cymerio, exsurgere iussit, vt vel sic Ianesii [illegible]ndis bellis alacritas, et in arripiendis præ: 43
[illegible] ocyus demonstrari et cognosci valeret.

Descripta

92. Descripta Galea, metallo et colore adumbrata illustrior apparebit.

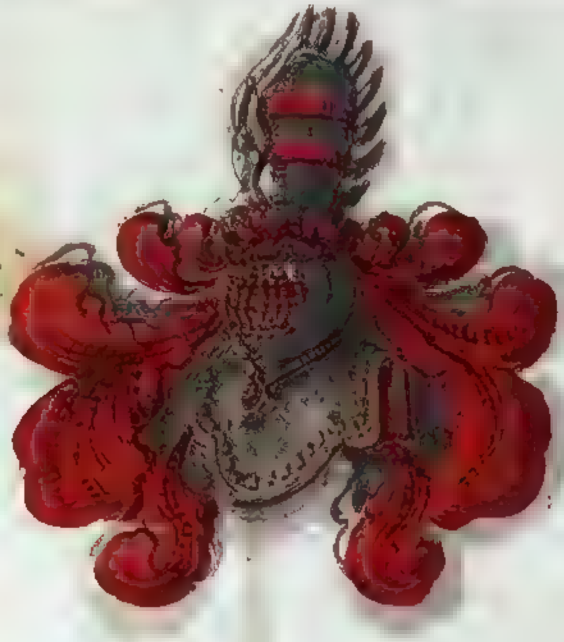

Hæc Ianis Ianesii arma postquam in bello fuissent adepta, Viro primario fuêre familiaria, et nouis iteratisque bellorum congressibus fuêre illata: dum vero Scutis vexillisque bellicis fuêre imposita, celeberrimi Heröis magnos animos roburque militare publicarunt, et ad imitationem stimulauêre sequaces. His non solùm in Germaniâ, sed et in Italiâ vsus Ianesius, posteris suis reliquit in bellicæ Virtutis memoriam, et Cæsarei honoris monumentum. His vtrimque invaluit, sub eodem Cæsare Donatore, Iacobus Ianesius filius, Militum Præfectus. His Cremonam translatis, et inde ad Venetorum Regiam deductis, in eadem et Viri Patritii, et ciues Originarii inclaruerunt, donec eorum splendore et colore Forum-Iulium et Carnia rutilarunt vniuersa. Quid plura? Ipsa arma in Gente Ianesiâ perseuerârunt vsque ad alterum Ianem Ianesium Nicolao patre genitum, qui circà A. C. 133[…] posteriori ætate floruit, Venetis armis i[…] et aduersus Ottomannos communes […] Fidei hostes Triremis Gubernator[…]

Hic in Veneto-Turcico bello, sub Archipræfectura Petri Zeni tam magna tam præclara patrauit, Vt in Leonem transiens Leoni caput abstulerit Leoni inquam turcico Aslan Ghamer, qui nomine suo Leonem præferebat, et Lunæ iunxit hinc Leo de Luna indigitatus crudeli comitatu efferbuit. Famosam historiam accipe: Fù da marauigliare in questa bataglia con Turchi, come vn certo Giouanni o Gianes de Ianesi soracomito originato da Venezia trapasso dal suo nauiglio ò Galea sottile in quella d'vn Turco chiamato Aslan Ghamer, qual dato tanto nella testa del Turco, che la casto dal busto, qual la prese, et la ligo per mezzo del suo scudo, per dar essempio a suoi compagni dal suo gran coraggio Quæ chronico Patauino-Veneto confirmantur in verbis: Ianes Ianes soracomito prese Aslan Ghamer gran Corsaro Turco, et gli taglio la testa, quale attacco al suo scudo, et fu causa della Victoria.

Chronicon Mauroceum supra Fol 42

Chronicon Patauino-Venetum

Ianes Ianesius dum innouauit Maiorum suorum animos militares, innouauit et arma militaria. Accidens parturiuit substantiam: Ianesius enim rescissum caput pyratæ, superimpositum scuto alligauit in signum timoris et horroris; quod inde insertum scuto transiuit in signum honoris et decoris, imo in adeptæ Victoriæ monumentum. caput pyratæ præuenerat caput Leonis, imò idipsum significatu nominis indicauit. Pyratæ, Aslan nomen erat: Aslan vero Arabicè Leonem dicit: hinc [illegible] Capitis pyratæ, caput Leonis transiuit [illegible] illud, humanum colorem præseferebat, [illegible]endore lucebat. Illud crinitum, hoc iu[illegible] antiquæ Familiæ fasciatæ Parmæ appositum

44

apposit[illegible] hoc aereo-cæruleæ Tesseræ (quòd aperto Coe=
lo heroicum factum esset patratum) impositum.
In priore scuto rubeæ Fasciæ transiere in obliuionem,
in posteriore, argentea Luna quòd Charner, Lunam
indicans, cognominaretur Aslan, mordaci Leo=
=nis ori fuit apposita, vt Lunaris hostis expri=
=meretur depressio, et Ianesii Herois publicaretur
Virtus militaris: quæ eapropter argentum pri=
=oris scuti, in posteriori mutauit in aurum.
Vtriusque scuti figuram accipe et perpende

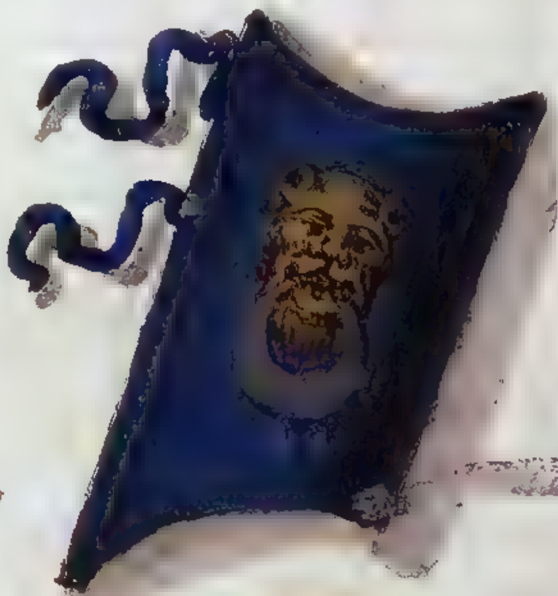

Vtrumque scutum pro Orientalium istius ætatis
more, ex ligno, duriori pelle obducto, vt sagitta=
=rum et missilium impetus sustinere
valeret, fuit efformatum:
inde a Nico=lao et Antonio
Ianis Ianesii filiis, ad Ger=
=maniæ et Italicæ vsum
formamque redactum e[illegible]
vt hic in= Medi[illegible]
=guratum ho[illegible]

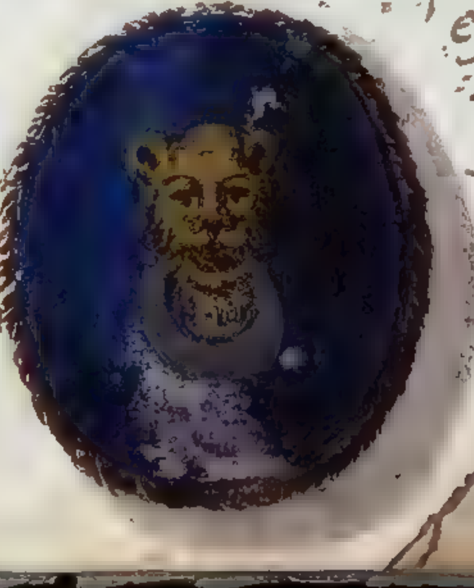

Hæc autem omnia, consentiente et approbante Petro Zeno Venetæ Classis Imperatore gesta referuntur: Quibus etiam accessêre condigna armorum ornamenta cassis argentea, laciniis aureis cœruleo colore intertextis, cassidem ambientibus et lasciuientibus, decorata: Corolla, quæ cassidem premat ex auro et cœruleo colore variegata: Cassidis Vertex, siue Cymerium Leonini Capitis Lunam mordentis: Bina ex corollâ hostilia spolia, seu Vexilla Turcica, coloris viridis, lunulas, offerentia, hinc indè exsurgentia, et ipsam cassidem non inconcinne prementia; quæ, ne longior sermone detinear, subiecta figura docebit.

196

INDEX PERSONARVM.

A. Ambrosius Ianesius Iacobin. F. 6. 29. 30.
Andreas Ianesius Nicol. F. 10. 48. 51.
Ambrosius Ianesius Iacob. F. 6. 22. 23.
Antonius Ianesius Ioan. F. 11. 28.
B. Baptista Ianesius Nicol. F. 10. 48.
Baptista Ianesius Petr. F. 15. 64. 65.
Baptista Ianesius Virgil. F. 15. 66.
Bartholomæus Ianesius Nicol. F. 10. 48. 49. 50.
Bartholomæus Ianesius : . . . F. . 14. 61. 62.
Beltramus Ianesius Barthol. F. 14. 52. 53. 54.
Bernardinus Ianesius Franc. F. 14. 66. 67. 68.
Bernardinus Ianesius Franc. F. 18. 73.
Betta Arduini: F. . . Vx: Ioan. Ianes Patric. Veneti. 10. .
Bettina Agrinali F. . . Vx Nicol. Ianes. . . 35.
C. Cæsar Ianesius Petr. F. 19. 84.
Catharina Ianesia Petr. F. nupta Donato Genca 15. 60.
Catharina : . . . F. . . Nupta Io: Euangelistæ Ianesio 6. .
Catharina de Touaglia F. . . . nupta Petro Ianesio. 6. 30
Christophorus Ianesius Nicol. F. 11. 40. 52.
Constantia Agadi, Ioan. F. Vx: Iacob Ianesii. . . 31. .
[illegible]ustachius Ianesius Franc. F. 14. 66. 60.
[illegible]iscus Ianesius Barthol. F. Doct. 14. 52. 53. 54.
[illegible]us Ianesius Bernard. F 18. 79. 80.
[illegible] Ianesius Bernardin. F. 14. [illegible]. 71.
[illegible]nesius Ioseph. F. 19. 85.

46

Franciscus Ianesius, Leandr. F. 14. 63.
Franciscus Ianesius, Nicol. F. 14. 68.
Filii Ianesii plures innominati Petrut; Nati 7. 28.
Florentius Ianesius, Iacob. F. 7. 8. 12.
Gregorius Ianesius, Nicol. F. 15. 69. G.
Iacobus Ianesius, Iacob. F. 10. 38. I.
Iacobus Ianesius, Ioan. F. 6. 16. 26.
Iacobus Ianesius, Ioan. F. 4. 56.
Iacobus Ianesius, Marc. F. 6. 30.
Iacobus Ianesius, Nicol. F. 11. 48. 51.
Iacobus Ianesius, Nicol. F. ciu. Ven. 6. 23.
Iacobus Ianesius, Petr. F. 10. 35.
Iacobus Ianesius Rainard. F. 7. 23
Iacobus Ianesius Valentin. F. Dedicat. 18. 83. 84.
Iacobinus Ianesius Ambros. F. 6. 25.
Ioannes-Antonius Ianesius Petr: F. 15 64. 66.
Ioannes-Baptista Ianesius Io: Euang. F. 6. 13. 16.
Ioannes-Baptista Ianesius Nicol. F. 6. 13.
Ioannes-Baptista Ianesius Pacif. F. Pleban. S. Marin. Venet. 18. 73. 74. 75.
Ioannes-Euangelista Ianesius Nicol. F. 6. 13.
Ioannes Ianesius, Ambros. F. 6. 25. 26.
Ioannes Ianesius, Iacob. F. 6. 7. 8. 12
Ioannes Ianesius, Nicol. F. Patr. Ven. 10. 38. 39.
Ioannes Ianesius, Nicol. F. 10. 48. 51.
Ioannes Ianesius, Nicol. F. 11. 37
Ioannes Ianesius, Nicol. F. 11. 48. 52.
Ioannes Ianesius, Thom. F. 11. 39. 40.
Ioannes dictus Ianes, Ianesius Nicol. F. 10. 11. 40 Præfect. Triremis 41. 42. 43
Ianes Ianesius Nicol. F. 93. 9[illegible]
Ianes Ianesius Magnus Miles 89. 9[illegible]
Ianes Ianesius Petrat. F. 6. [illegible]
Ianes Ianesius Ioan. F. al: Ioannes. [illegible]

	Ianes Ia..esius Valentin F.	19.82
	Iosephus Ianesius Baptist. F.	15.70.
	Iosephus Ianesius Tull. F.	19.85.
L.	Laura Bardi F. Florent. Vx. Iacob. Ianes.	5. 7.
	Laura . . . F. Iacob. Vx:	6. 17.
	Leander Ianesius, Bernard. F.	18. 79. 80.
	Leander Ianesius Francisc. F.	14.66.
	Leander Ianesius Nicol. F.	14.61
M.	Marcus Ianesius Iacob. F.	11.36.
	Marcus Ianesius Iacob. F.	6. 26.27.
	Maria Ardizoni, Marc. F.	6. 26.
	Maria de Cancellariis Thom. F. Vx. Nico=lai Ianesii	5. 6
	Martinus Ianesius, Christoph. F.	15. 16.
	Matthæus Ianesius, Ioan. F.	7. 21.
	Matthæus Ianesius, Ioan. F.	8. 47.
	Matthæus Ianesius, Ioan. F.	7. 31. 35.
	Matthæus Ianesius Petr. F.	15. 72.
N.	Nicolaus Ianesius, Barthol. F.	14. 52. 54.
	Nicolaus Ianesius, Barthol. F.	14. 63.
	Nicolaus, Ianesius, Iacob. F.	10. 36.
	Nicolaus, Ianesius, Iacob. F.	10. 37
	Nicolaus Ianesius Ioan. F.	6. 17. 20.
	Nicolaus Ianesius Ioan. F.	7. 31. 34.
	Nicolaus Ianesius Ioan. F.	4. 5. 6.
	Nicolaus Ianesius Ioan. F. Præf. Milit.	10. 44. 45. 46. 47.
	Nicolaus Ianesius Ioan F.	11. 40.
	Nicolaus Ianesius. Petr. F	64. 65.
	Nicolaus Ianesius Rainard. F.	7. 24. 25.
	[illegible]icolaus Ianesius Thom. F.	11. 39. 40.
	[illegible]ha Aoldi F. . . Vx: Nicol. Ianes.	6. 20
	[illegible] Ianesius Petr. F.	15. 71. 72
	[illegible]nesius Valentin F	18. 80. 81.
	[illegible]ius Iacob. F.	7. 8. 12. 13.

Paulus Ianesius Iacobin. F. 6. 29. 30.
Petrus Ianesius Io: Anton. F. 15. 69. 70.
Paulus Ianesius Petr. F. 10. 35. 36.
Petrus Ianesius Ambros. F. 6. 25. 26.
Petrus Ianesius, Iacobin. F. 6. 29.
Petrus Ianesius, Ioan. F. 70. 21.
Petrus Ianesius, Ioan. F. 7. 31. 32. 33. 34.
Petrus Ianesius, Matth. F. 19. 79.
Petrus Ianesius, Matth. F. 19. 84.
Petrus Ianesius, Nicol. F. 11. 44.
Petrus Ianesius, Nicol. F. 11. 37.
Petrus Ianesius, Nicol. F. 11. 48. 51.
Petrus Ianesius, Nicol. F. 15. 69.
Petrus Ianesius, Pacif. F. 19. 78.
Petrutius Ianesius, Rainard. F. 6. 7. 23. 24
Petrus Ianesius, Simon. F. 15. 62.
Rainardus Ianesius, Ioan. F. 6. 7. 20. 21. R.
Rainardus Ianesius, Petrut. F. 7. 26.
Regillus Ianesius, Ioseph. F. 15. 72. 73.
Simon Ianesius Nicol. F. 15. 69. S.
Simon Ianesius Petr. F. 15. 57. 58. 59.
Susanna Zeilhofen Nicol. F. Vx: Io: Ianç. 3. 4.
Thomas Ianesius Nicol. F. 10. 40. T.
Thomas Ianesius Petr. F. 11. 36. 37.
Tullius Ianesius Regil. F. 19. 79.
Valentinus Ianesius Pacif. F. 19. 76. 77. 78.
Virgilius Ianesius Martin. F. 15. 62.
: . . . Abrama F. . . Vx: Rainard Ianesii 7. 21.
: . . . . Dono F. Nicol. Vx: Nicol. Ia: nesii, Iacob. F. 10. 36.